C/2023/1553

2023.12.19.

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2023. december 12.)

az energiahatékonyságról szóló (EU) 2023/1791 irányelv (az átdolgozott energiahatékonysági irányelv) nemzeti energiahatékonysági alapról, finanszírozásról és technikai támogatásról szóló 30. cikkének átültetéséről

(C/2023/1553)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 292. cikkére,

mivel:

(1) A „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” ([1]) című, 2018. november 28-i közleményében a Bizottság megállapította, hogy az energiahatékonyság olyan kulcsfontosságú cselekvési terület, amely nélkül az uniós gazdaság teljes dekarbonizációja nem lenne megvalósítható.

(2) 2018 decemberében az energiahatékonyság elsődlegessé tételének, a megújuló energiaforrások területén a globális vezető szerep kivívásának, valamint a fogyasztókkal szembeni méltányosság biztosításának céljával létrehozott „Tiszta energia minden európainak” csomagban a 2030-ra előrejelzett energiafelhasználáshoz képest legalább 32,5 %-os új kiemelt uniós energiahatékonysági célkitűzést határoztak meg 2030-ra.

(3) Az (EU) 2018/2002 irányelv ([2]) által módosított 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) (a továbbiakban: energiahatékonysági irányelv) kötelezővé teszi a legalább 32,5 %-os uniós szintű energiamegtakarítás 2030-ig történő megvalósítását.

(4) „Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében” című, 2020. szeptember 17-i közleményében (a továbbiakban: az éghajlat-politikai célterv) ([4]) a Bizottság ambiciózusabb éghajlatvédelmi törekvést javasolt, mégpedig azt, hogy 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-ra növeljék az üvegházhatású gázok (ÜHG-k) kibocsátásának csökkentésére vonatkozó uniós célkitűzést. A javaslat a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló 2019. december 11-i közleményében tett kötelezettségvállalás eredményeként jött létre, miszerint átfogó tervet terjeszt elő annak érdekében, hogy az Unió 2030-ra vonatkozó célkitűzését felelősségteljes módon 55 %-ra növelje.

(5) Az éghajlat-politikai céltervet kísérő hatásvizsgálat kimutatta, hogy a fokozott éghajlat-politikai törekvés eléréséhez az energiahatékonyság-javulást a 32,5 %-os ambíciószinthez képest jelentősen növelni kell.

(6) E célkitűzések elérése érdekében „A Bizottság 2021. évi munkaprogramja – Életerős Unió egy sérülékeny világban” című, 2020. október 19-i közleményében ([5]) a Bizottság bejelentette, hogy jogalkotási csomagot nyújt be azzal a céllal, hogy 2030-ra legalább 55 %-kal csökkenjen az ÜHG-kibocsátás (az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag), és 2050-re megvalósuljon az Európai Unió klímasemlegessége. Ez az intézkedéscsomag számos szakpolitikai területre kiterjed, az energiahatékonysági irányelv átdolgozására irányuló javaslatot is beleértve.

([1]) A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és az Európai Beruházási Banknak – Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról (COM(2018) 773 final).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2002 irányelve (2018. december 11.) az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 328., 2018.12.21., 210. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

([4]) A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe a jövőnk érdekében, COM(2020) 562 final.

([5]) A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A Bizottság 2021. évi munkaprogramja Életerős Unió egy sérülékeny világban, COM(2020) 690 final.

(7) Ezért 2023. szeptember 13-án elfogadták az (EU) 2023/1791 irányelvet (a továbbiakban: az átdolgozott energiahatékonysági irányelv) ([6]), amely az energiahatékonyság tekintetében, többek között az energiahatékonyság finanszírozásával kapcsolatban jelentősen növelte a 2030-ra meghatározott ambíciószintet.

(8) Az energiahatékonyságba történő beruházások célzott szakpolitikai és energiahatékonysági finanszírozási intézkedések révén történő mozgósítása – amelyek lehetővé teszik az energiahatékonysági projektek volumenének növelését és az átdolgozott energiahatékonysági irányelv végrehajtásához szükséges magánfinanszírozás bevonását – kulcsfontosságú ahhoz, hogy a tagállamok költséghatékony módon tudják teljesíteni a 2030-ra kitűzött energiahatékonysági célokat és 2050-ig elérjék a klímasemlegességet, biztosítva ugyanakkor az uniós gazdaság versenyképességét és fenntarthatóságát.

(9) Az Európai Tanács a 2022. október 21–22-i és a 2022. december 15-i következtetéseiben felszólította a Tanácsot és az Európai Bizottságot, hogy nyújtsanak be konkrét javaslatokat többek között az energiamegtakarítást célzó erőfeszítések fokozására, és ismételten hangsúlyozta, hogy növelni kell az energiahatékonyságba történő beruházásokat.

(10) Az átdolgozott energiahatékonysági irányelv 30. cikke elismeri, hogy megfelelő pénzügyi és technikai támogatást kell nyújtani az energiahatékonysági intézkedésekhez, célzott szakpolitikai intézkedéseket kell kidolgozni, amelyek lehetővé teszik az energiahatékonyságba történő magánberuházások mozgósítását, továbbá alapot szolgáltat az energiahatékonysági beruházások ösztönzésére irányuló további munkához, hangsúlyt fektetve az Európai Bizottság és a tagállamok közötti együttműködésre.

(11) A több finanszírozási forrásból, valamint a vissza nem térítendő támogatások, pénzügyi eszközök és technikai segítségnyújtás kombinálásából származó előnyök maximalizálása érdekében a tagállamoknak – a 30. cikk (1) bekezdése értelmében és az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül – elő kell segíteniük az energiahatékonyság-javító intézkedések számára rendelkezésre álló pénzügyi eszközök létrehozását vagy a meglévő eszközök ilyen célú felhasználását. Ugyanakkor a 30. cikk (2) bekezdése értelmében a Bizottságnak segítenie kell a tagállamokat a projektfejlesztés-támogató eszközök létrehozásában, hogy növelni lehessen az energiahatékonysági beruházásokat, valamint az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az alacsony jövedelmű háztartásokban élők és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében megvalósítandó energiahatékonysági intézkedések támogatása céljából. Annak érdekében, hogy segítse a tagállamokat az energiahatékonysági irányelv 30. cikke (1) és (2) bekezdésének átültetésében és végrehajtásában, az iránymutatás emlékeztet a követelmények hatályára és célkitűzéseire, továbbá lehetőségeket és példákat mutat be a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan, mint például a szabályozási keret észszerűsítésének feladata, hogy ötvözni lehessen a többféle uniós és nemzeti finanszírozási forrást, továbbá a technikai segítségnyújtási eszközök nemzeti vagy adott esetben regionális szinten történő létrehozásának megkönnyítése.

(12) A 30. cikk (3) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy népszerűsítsék az energiahatékonysági hiteltermékeket, például a zöld jelzálogokat és zöld hiteleket, biztosítsák, hogy a pénzügyi intézmények széles körben és megkülönböztetéstől mentesen kínáljanak ilyen termékeket, és hogy ezek jól láthatók és hozzáférhetők legyenek a fogyasztók számára, továbbá hogy fogadjanak el intézkedéseket a számla- és adóalapú finanszírozási rendszerek bevezetésének elősegítésére, valamint ösztönözzék az energiahatékonyságot célzó beruházásokra irányuló hitelgarancia-eszközök kialakítását. Annak érdekében, hogy segítse a tagállamokat az energiahatékonysági irányelv 30. cikke (3) bekezdésének átültetésében és végrehajtásában, az iránymutatás emlékeztet a követelmények hatályára és célkitűzéseire, továbbá lehetőségeket és példákat mutat be a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan, mint például az energiahatékonysági hitelek megkülönböztetésmentességének biztosításához szükséges szabályozási keret kidolgozása, támogatási rendszerek és kockázatmentesítési eszközök elkülönítése az energiahatékonysági hiteltermékek népszerűsítése érdekében, valamint az ahhoz szükséges lépések, hogy be lehessen vezetni az adó- és számlaalapú finanszírozási rendszereket a nemzeti keretekbe. E tekintetben a tagállamok intézkedéseinek összhangban kell lenniük az uniós pénzügyi szabályozási vívmányokkal, és ki kell használniuk a fenntartható finanszírozás uniós keretében a tagállamok és a piaci szereplők rendelkezésére álló intézkedéseket, ugyanakkor nem akadályozhatják az e területeken történő további fejlődést.

(13) A 30. cikk (4) és (5) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy mozdítsák elő olyan pénzügyi támogatási rendszerek létrehozását, amelyek célja kifejezetten az egyedi, valamint a távfűtési és távhűtési rendszerek korszerűsítése, továbbá hogy ösztönözzék a helyi szakértelmet és technikai segítségnyújtást a helyi távfűtés és távhűtés dekarbonizációjának elérése érdekében. Annak érdekében, hogy segítse a tagállamokat az energiahatékonysági irányelv 30. cikke (4) és (5) bekezdésének átültetésében és végrehajtásában, az iránymutatás emlékeztet a

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1791 irányelve (2023. szeptember 13.) az energiahatékonyságról és az (EU) 2023/955 rendelet módosításáról (átdolgozás) (HL L 231., 2023.9.20., 1. o.).

követelmények hatályára és célkitűzéseire, továbbá lehetőségeket és példákat mutat be a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan, mint például a távfűtés-felújításra irányuló célzott finanszírozási rendszerek elindítása a távfűtési és -hűtési szolgáltatók egyablakos ügyintézési pontjainak létrehozásával összefüggésben.

(14) A 30. cikk (7) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy az energiahatékonysági intézkedések és az energetikai felújítások magánfinanszírozásának mobilizálása céljából, továbbá az uniós energiahatékonysági célkitűzések és a nemzeti hozzájárulások eléréséhez való hozzájárulás érdekében kezdjen párbeszédet az állami és a magán pénzügyi intézményekkel, valamint a konkrét érintett ágazatokkal, hogy feltérképezze az igényeket és az általa hozandó lehetséges intézkedéseket. E tekintetben a Bizottság új európai energiahatékonyság-finanszírozási koalíciót indít el, amely szorosabb együttműködésbe vonja be a tagállamokat, ezáltal megteremtve a fellépés irányába mutató párbeszéd kereteit, ami elősegítheti az energiahatékonysággal kapcsolatos beruházásokat.

(15) A 30. cikk (11) bekezdése értelmében a tagállamok nemzeti energiahatékonysági alapot hozhatnak létre, amelynek célja, hogy támogassa a tagállamokat az energiahatékonyságról szóló (EU) 2023/1791 irányelv 4. és 8. cikke szerinti nemzeti energiahatékonysági hozzájárulásuk és energiamegtakarítási kötelezettségeik teljesítésében. A 30. cikk (12) bekezdése szerint amennyiben a tagállamok nemzeti energiahatékonysági alapot hoznak létre, azt az energiahatékonyságot célzó magánbefektetések fokozottabb igénybevételére és az energiahatékonysági intézkedéseknek az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az alacsony jövedelmű háztartásokban élők és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében történő támogatására kell felhasználni. Annak érdekében, hogy segítse a tagállamokat az energiahatékonysági irányelv 30. cikke (11) és (12) bekezdésének átültetésében és végrehajtásában, valamint az energiahatékonysági irányelv 30. cikkének (13) és (14) bekezdésében rendelkezésre álló lehetőségek kihasználásában, az iránymutatás emlékeztet a nemzeti energiahatékonysági alapokra vonatkozó rendelkezések hatályára és célkitűzéseire, javaslatokat tesz az említett alapok létrehozásához szükséges lépésekre, továbbá emlékeztet az energiahatékonysági irányelv szerinti éves kötelezettségeknek a nemzeti energiahatékonysági alaphoz való pénzügyi hozzájárulás révén történő ideiglenes teljesítésére, valamint az ilyen pénzügyi hozzájárulás kiszámításának módszertanára.

(16) A 30. cikk (17) bekezdése megerősíti a tagállamokra vonatkozó, meglévő energiahatékonyság-finanszírozási jelentéstételi követelményeket oly módon, hogy előírja a tagállamok számára, hogy 2025. március 15-ig – majd azt követően kétévente – a 17. cikk alapján és az (EU) 2018/1999 rendelet 21. cikkével összhangban benyújtott integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések részeként jelentsék a Bizottságnak a következő adatokat: a) az energiahatékonyságra irányuló közberuházások volumene és az energiahatékonysági intézkedéseket támogató közfinanszírozás révén elért átlagos tőkeáttételi tényező; b) az energiahatékonysági hiteltermékek volumene, különbséget téve a különböző termékek között; c) adott esetben az energiahatékonyság és a legjobb gyakorlatok elterjedésének fokozása érdekében bevezetett nemzeti finanszírozási programok, valamint az energiahatékonyságra irányuló innovatív finanszírozási rendszerek. Emellett a 30. cikk (18) bekezdése pontosítja azokat a hatályos közzétételi kötelezettségeket, amelyeket a tagállamoknak a (17) bekezdés b) pontjában említett követelmények teljesítése céljából figyelembe kell venniük.

(17) A tagállamoknak 2025. október 11-ig hatályba kell léptetniük az energiahatékonyság finanszírozásáról szóló 30. cikket átültető törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.

(18) Ahhoz, hogy az EU elérje a 2030-ra kitűzött energiahatékonysági és éghajlat-politikai céljait, az átdolgozott energiahatékonysági irányelv teljes körű átültetésére és hatékony végrehajtására van szükség.

(19) A tagállamok rendelkeznek valamennyi mérlegelési jogkörrel az energiahatékonyság finanszírozásáról szóló 30. cikkre vonatkozó követelmények nemzeti körülményeiknek leginkább megfelelő módon történő átültetése és végrehajtása terén.

A KÖVETKEZŐKET AJÁNLJA A TAGÁLLAMOKNAK:

1. Az energiahatékonyságról szóló (EU) 2023/1791 irányelv 30. cikke által bevezetett követelmények átültetésekor kövessék az ezen ajánlás mellékletében foglalt iránymutatásokat.

2. Ez az ajánlás ismerteti a módosított követelményeket, és bemutatja, hogyan érhetők el az irányelv célkitűzései. A cél az, hogy a tagállamok egységesen értelmezzék az átdolgozott energiahatékonysági irányelvet az átültetési intézkedéseik kidolgozása során.

3. Ez az ajánlás nem módosítja az átdolgozott energiahatékonysági irányelv joghatásait, és nem érinti annak a Bíróság által megfogalmazott kötelező erejű értelmezését. Az energiahatékonyság finanszírozásával kapcsolatos rendelkezésekre összpontosít, és az átdolgozott energiahatékonysági irányelv 30. cikkére vonatkozik.

Kelt Brüsszelben, 2023. december 12-én.

a Bizottság részéről
Kadri SIMSON
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

1. BEVEZETÉS

Az energiahatékonyságról szóló (EU) 2023/1791 irányelv (a továbbiakban: az átdolgozott energiahatékonysági irányelv) 30. cikkének célja, hogy az EU 2030-ra vonatkozó energiahatékonysági céljainak elérése érdekében növelje a különböző ágazatokban az energiahatékonyságra irányuló köz- és magánberuházásokat. A 30. cikk úgy járul hozzá ehhez a célkitűzéshez, hogy támogató keretet biztosít az állami költségvetés-támogatás költséghatékonyságának növeléséhez és az energiahatékonysági intézkedésekbe történő magánberuházások mozgósításához. Az uniós finanszírozás és a nemzeti közfinanszírozás nem lesz elegendő a beruházási igények kielégítéséhez, a pénzügyi támogatás nagy részét a magánszektorból kell majd mozgósítani. Az energiahatékonysági intézkedések bevezetésének felgyorsítása, valamint a magánberuházások kiaknázása és mozgósítása céljából a rendelkezésre álló, korlátozott összegű közfinanszírozásnak a beruházások útjában álló akadályok kezelésére, a legkiszolgáltatottabb csoportok befektetéseinek támogatására, pénzügyi eszközök és állami garanciák biztosítására kell összpontosítania. Az átdolgozott energiahatékonysági irányelvnek az energiahatékonyság finanszírozásáról szóló 30. cikkének átültetése és végrehajtása várhatóan javítja az energiahatékonyságba történő beruházások mozgósítását támogató keretet, ezáltal hozzájárul mind a 2030-as energiahatékonysági célokhoz, mind a REPowerEU energiamegtakarítási célkitűzéseihez.

Ezen iránymutatás célja, hogy támogassa a tagállamokat az energiahatékonyságról szóló (EU) 2023/1791 irányelv 30. cikkének átültetésében. Az uniós jogszabályok kötelező erejű értelmezésére kizárólag az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel. Az ebben az iránymutatásban kifejtett vélemények nem érintik a Bizottságnak a Bíróság előtt esetleg képviselendő álláspontját.

A tagállamok 30. cikkben foglalt kötelezettségei az e melléklet egyes szakaszainak elején részletesen is olvashatók. E kötelezettségek alapján a tagállamoknak különböző szakpolitikai intézkedéseket, illetve finanszírozási és támogatási programokat kell végrehajtaniuk azzal a céllal, hogy ösztönözzék az ágazatokon átívelő energiahatékonysági beruházásokat, hozzájárulva ezáltal a 2030-ra vonatkozó kötelező uniós energiahatékonysági célok eléréséhez.

E melléklet 2. szakasza felidézi az átdolgozott energiahatékonysági irányelv 30. cikkének a nemzeti jogszabályi keretbe átültetendő és végrehajtandó kötelező rendelkezéseit, ugyanakkor magyarázatot ad a rendelkezések hatályára és célkitűzéseire, illetve további tájékoztatást nyújt a követelmények teljesítéséhez szükséges lehetséges szakpolitikai intézkedésekről.

E melléklet 3. szakasza a nemzeti energiahatékonysági alapokra vonatkozó opcionális rendelkezésekkel foglalkozik, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy ilyen alapot hozzanak létre az átdolgozott energiahatékonysági irányelv célkitűzéseinek teljesítése, valamint az átdolgozott energiahatékonysági irányelv egyes kötelezettségeinek pénzügyi hozzájárulások révén történő teljesítése érdekében. Amennyiben a tagállamok ezt a lehetőséget választják, néhány pontosan meghatározott követelményt be kell tartaniuk.

E melléklet 4. szakasza az energiahatékonyság finanszírozásával kapcsolatos megerősített jelentéstételi követelményekkel foglalkozik, amelyek közvetlenül alkalmazandók a tagállamokra. Ez a jelentéstétel az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendelet 17. és 21. cikkével összhangban beépül a nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésekbe.

2. ÁTÜLTETÉSRE ÉS VÉGREHAJTÁSRA VÁRÓ KÖTELEZŐ RENDELKEZÉSEK

A 30. cikk központi követelménye, hogy a tagállamoknak az energiahatékonysági intézkedések támogatása érdekében elő kell segíteniük a finanszírozási eszközök létrehozását és/vagy fokozniuk kell a meglévő eszközök használatát, továbbá elő kell mozdítaniuk az energiahatékonyságot célzó magán- és innovatív finanszírozási megoldások elterjedését és meg kell szüntetniük az ezek útjában álló akadályokat. Ez kulcsfontosságú az energiahatékonyságba történő beruházások megfelelő mennyiségének mozgósításához. A következő szakasz és alszakaszai a 30. cikkből eredő, átültetésre váró főbb kötelező követelményekkel foglalkoznak.

2.1. A finanszírozási eszközök, valamint a vissza nem térítendő támogatások, pénzügyi eszközök és technikai segítségnyújtás kombinált felhasználásának elősegítése

2-1. táblázat

30. cikk, (1) és (2) bekezdés

#	bekezdés, 30. cikk
(1)	A több finanszírozási forrásból, valamint a vissza nem térítendő támogatások, pénzügyi eszközök és technikai segítségnyújtás kombinált felhasználásából származó előnyök maximalizálása érdekében a tagállamok – az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül – elősegítik az energiahatékonyság-javító intézkedések számára rendelkezésre álló pénzügyi eszközök létrehozását vagy a meglévő eszközök ilyen célú felhasználását.

(2)	A Bizottság adott esetben közvetlenül vagy európai pénzügyi intézményeken keresztül segítséget nyújt a tagállamoknak a pénzügyi eszközök és a nemzeti, regionális vagy helyi projektfejlesztés-támogató eszközök létrehozásában a különböző ágazatok energiahatékonysági beruházásainak növelése, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és adott esetben a szociális bérlakásokban élő személyek védelmezése és pozíciójának megerősítése céljából, többek között egy olyan egyenlőségi perspektíva integrálásával, amely biztosítja, hogy senki ne maradjon hátra.

2.1.1. *A követelmény hatálya és célkitűzései*

A 30. cikk (1) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy segítsék elő a pénzügyi eszközök létrehozását, és a lehető legnagyobb mértékben ötvözzék a különböző finanszírozási forrásokat. A 30. cikk (2) bekezdése értelmében a nemzeti szintű eszközök mellett a tagállamoknak a regionális vagy helyi szintű finanszírozási eszközök létrehozását is elő kell segíteniük. Az épületállományra és az ott lakókra vonatkozó részletes ismereteknek köszönhetően a regionális és helyi finanszírozási eszközök közelebb állnak a polgárokhoz és a helyi vállalkozásokhoz. Ezért képesek aktívan együttműködni velük, megkönnyítve az energiahatékonysági fejlesztésekhez nyújtott pénzügyi támogatás felhasználását ([1]). A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a finanszírozási eszközök a különböző finanszírozási források és projektfejlesztési támogatások kombinációját kínálják, továbbá a nemzeti és regionális finanszírozási eszközök létrehozása érdekében maximalizálják az uniós alapokból származó támogatás felhasználását. Gyakran a pénzügyi és technikai támogatás ötvözésére van szükség az energiahatékonysági felújítások útjában álló akadályok leküzdéséhez, beleértve a gazdasági, pénzügyi, magatartásbeli és információs akadályokat – többek között az energetikai-pénzügyi műveltséggel kapcsolatban –, a projektfejlesztési folyamatokat, pénzügyi lehetőségeket, a vállalkozó megbízhatóságát stb. illetően ([2]). A tagállamoknak figyelembe kell venniük az energiahatékonyságra vonatkozóan alkalmazandó állami támogatási szabályokat, amikor kidolgozzák az energiahatékonyság-javító intézkedésekhez közfinanszírozásból nyújtott támogatásokat szolgáló finanszírozási és technikai támogatási eszközöket ([3]).

Előfordulhat, hogy bár van elérhető pénzügyi támogatás, annak létezése vagy hozzáférhetősége gyakran nem ismert. Az egyablakos ügyintézési pontok hatékonyan javítják a technikai és finanszírozási lehetőségekkel kapcsolatos tájékozottságot, továbbá technikai ([4]) és pénzügyi támogatást nyújtanak az energiahatékonysági intézkedésekhez mind a lakossági, mind a kereskedelmi ágazatban ([5]). Az egyablakos ügyintézési pontok közvetlenül is nyújthatnak finanszírozást egy projekthez és/vagy közvetítőként járhatnak el, összekapcsolva az ügyfeleket az állami vagy magánfinanszírozókkal. Az Hauts-de-France Pass Rénovation program példa egy olyan programra, amely a pénzügyi eszközöket technikai támogatással ötvözi (lásd: 1. háttérmagyarázat).

1. háttérmagyarázat – Hauts-de-France Pass Rénovation

Az Hauts-de-France Pass Rénovation egy átfogó „egyablakos ügyintézési pont”, amelyet egy regionális hatóság a régióban található lakóépületek felújításához vezetett be. Célja a lakóépületek energiafogyasztásának csökkentése, az energiaszegénység elleni küzdelem, valamint annak bizonyítása, hogy az energiahatékonyság finanszírozása alacsony kockázattal járjon, ösztönözve a magánbankokat, hogy további termékeket vezessenek be. A programot 2013-ban Picardie-ban tesztelték, és azóta az egész Felső-Franciaország (Hauts-de-France) régióra kiterjesztették.

A program számos intézkedést hoz az energiahatékonysági hiteltermékek láthatóságának, elérhetőségének és hozzáférhetőségének növelése érdekében. A program ismertségének biztosítása érdekében reklámkampányra is sor került. A támogatás minden tulajdonos-lakó vagy lakásbérlő számára elérhető, életkortól és lakástípustól függetlenül. Különböző finanszírozási megoldásokat kínál, ideértve az önálló hitelajánlatot, a kamatmentes „ökohiteleket” (a szabályozott nemzeti rendszer keretében), valamint a harmadik félként részt vevő pénzügyi intézményektől származó

([1]) Economidou, M., Della Valle, N., Melica, G., Valentini, O. és Bertoldi, P.: Financing energy renovations at local and regional level, EUR 30815 EN, az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, 2021, ISBN 978–92–76–41141–3, doi:10.2760/52526, JRC123755.

([2]) Bertoldi, P., Boza-Kiss, B., Della Valle, N. és Economidou, M.: The role of one-stop shops in energy renovation – a comparative analysis of OSSs cases in Europe, Energy and Buildings, 2021, ISSN 0378–7788, 250, 111273. o., JRC124675.

([3]) Ami az energiahatékonysági beruházásokhoz nyújtott támogatást illeti, a vonatkozó állami támogatási rendelkezések a következők: az állami támogatásokról szóló általános csoportmentességi rendelet 38., 38a. (épülettulajdonosoknak és bérlőknek nyújtott támogatás), 38b. (energetikai szolgáltató vállalkozásoknak nyújtott támogatás) és 39. (pénzügyi közvetítőkön keresztül nyújtott támogatás) cikke, valamint az éghajlatvédelmi, környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 4.1. (Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére és elnyelésére többek között a megújuló energia és az energiahatékonyság támogatásával nyújtott támogatás), 4.2. (Támogatás az épületek energetikai és környezeti teljesítményének javításához) és 4.10. (A távfűtéshez és távhűtéshez nyújtott támogatás) szakasza.

([4]) Beleértve az építési beruházás tervezéséhez, a minőségbiztosításhoz és használatba vétel utáni nyomon követéséhez nyújtott technikai támogatást.

([5]) Boza-Kiss, B., Bertoldi, P., Della Valle, N. és Economidou, M.: One-stop shops for residential building energy renovation in the EU, EUR 30762 EN, az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, 2021, ISBN 978-92-76-40100-1, doi:10.2760/245015, JRC125380.

hitelekhez való könnyebb hozzáférést. A hitel futamideje akár 25 év is lehet, amely az adott felújítások élettartamán alapul. A felújításokhoz előfinanszírozást biztosítanak, a folyósításra csak a projekt végén kerül sor. A megfizethetőség biztosítása érdekében a havi kifizetések figyelembe veszik az előre jelzett energiamegtakarítást. Azok az alacsony jövedelmű kedvezményezettek, akik nem engedhetik meg maguknak a kölcsön visszafizetését, az állami lakhatási hatóság, az ANAH által nyújtott pénzügyi támogatásban is részesülhetnek. A háztartások technikai támogatást is kapnak, beleértve a lakások hőtérképének elkészítését, a felújítási munkálatokkal és a potenciális energiamegtakarítással kapcsolatos tanácsadást, a vállalkozások toborzásához nyújtott támogatást, a felújítások során a helyszíni nyomon követést és az energiafogyasztás későbbi nyomon követését.

2.1.2. *A követelmény teljesítéséhez szükséges szakpolitikai intézkedések kiválasztása*

A tagállamok különböző intézkedések révén teljesíthetik a finanszírozási eszközök létrehozásának, valamint a vissza nem térítendő támogatások, pénzügyi eszközök és technikai segítségnyújtás kombinált felhasználásának elősegítésére vonatkozó követelményt:

– **A szabályozási keret egyszerűsítése annak érdekében, hogy lehetővé váljon a különböző uniós és nemzeti finanszírozási források ötvözése**, valamint a különböző eszközökből származó vissza nem térítendő támogatások, pénzügyi eszközök és technikai segítségnyújtás kombinálása.

– **Az energiahatékonyság különböző finanszírozási forrásai közötti szoros koordináció biztosítása, tekintettel a megcélzott végső kedvezményezettek szükségleteire. Például a Szociális Klímaalapból** ([6]) **a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások energiahatékonysági intézkedéseihez nyújtott, küszöbön álló állami költségvetési támogatást pénzügyi közvetítőkön keresztül is biztosítani lehetne, és a tagállamok már most megtervezhetik, hogyan építsék be ezeket az intézkedéseket a 2025 júniusáig benyújtandó szociális klímaterveikbe, és integrált támogató keretet vezethetnek be az energiahatékonysági beruházásokhoz.**

– **Célirányos szakértelem kialakítása az energiahatékonyságba történő tőkeberuházásokat előmozdító nemzeti fejlesztési bankokban vagy hasonló közintézményekben, különösen a pénzügyi eszközök állami támogatási programokkal való ötvözésével kapcsolatban.**

– **A technikai segítségnyújtási eszközök létrehozásának elősegítése nemzeti vagy adott esetben regionális szinten.** A technikai segítségnyújtási eszközöket illetően aktívan együtt lehet működni a helyi közigazgatási szervekkel és a helyi vállalkozásokkal a pénzügyi támogatás felhasználása és a különböző finanszírozási források ötvözésének elősegítése érdekében az energiahatékonysági felújítások terén. E célból az Európai Bizottság és az Európai Beruházási Bank az ELENA-modell alapján támogathatja a tagállamokat a technikai segítségnyújtási eszközök nemzeti és regionális szintű bevezetésében.

– **Egyablakos ügyintézési pontok létrehozása nemzeti, regionális vagy helyi szinten** ([7]): Ezek a rendszerek proaktív módon technikai és pénzügyi támogatást is nyújtanak a vállalkozásoknak a létesítményeik energiahatékonyságának korszerűsítéséhez, és/vagy azoknak a tulajdonos-lakóknak vagy lakásbérlőknek, akik javítani kívánják lakásaik energiahatékonyságát. Segíthetnek a bizalom megteremtésében azáltal, hogy egyértelműen meghatározzák az építési munkákkal kapcsolatos felelősségi köröket és korrekciós intézkedéseket, továbbá a nehezen elérhető csoportok támogatásához is hozzájárulhatnak. Az egyablakos ügyintézési pontok abban is kulcsszerepet játszhatnak, hogy összehozzák a hasonló utólagos átalakítási szükségletekkel rendelkező háztartásokat, így projektaggregátorként működnek, méretgazdaságosságot teremtenek, csökkentik az egyes tulajdonos-lakók adminisztratív és minőségbiztosítási terheit, valamint lehetővé teszik a projektek szabványosítását és összevonását a pénzügyi befektetők számára, továbbá adósság-viszontfinanszírozási célokból.

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/955 rendelete (2023. május 10.) a Szociális Klímaalap létrehozásáról és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 1. o.).

([7]) Az átdolgozott energiahatékonysági irányelv 23. cikkére vonatkozó iránymutatás tovább részletezi az energiahatékonysági célkitűzéseket támogató egyablakos ügyintézési pontok létrehozásával kapcsolatos rendelkezéseket.

2.2. **Az energiahatékonysági hiteltermékek népszerűsítése**

2-2. táblázat

30. cikk, (3) bekezdés, első mondat

#	bekezdés, 30. cikk
(3), első mondat	A tagállamok olyan intézkedéseket fogadnak el, amelyek népszerűsítik az energiahatékonysági hiteltermékeket, például a biztosítékkal fedezett vagy a fedezetlen zöld jelzálogokat és zöld hiteleket, és amelyek biztosítják, hogy a pénzügyi intézmények széles körben és megkülönböztetéstől mentesen kínáljanak ilyen termékeket, és hogy ezek jól láthatók és hozzáférhetők legyenek a fogyasztók számára.

2.2.1. *A követelmény hatálya és célkitűzései*

Az energiahatékonysági hiteltermékek olyan hitelek, amelyek az energiahatékonysági intézkedések kezdeti beruházási költségeit fedezik. Az energiahatékonysági hitelezés számos adósságfinanszírozási eszközt foglal magában, az energiahatékonysági intézkedésekhez nyújtott standard hitelektől kezdve az innovatívabb hitelezési termékekig, mint például az energiahatékonysági jelzáloghitelek, a zöld fogyasztói hitelek, valamint a számla- és adóalapú finanszírozás. Ezeket a termékeket különböző típusú hitelezők, köztük közintézmények, bankok, közművek stb. is nyújthatják, a hitelfelvevők között pedig egyaránt megtalálhatók a lakástulajdonosok, bérlők, vállalkozások, energetikai szolgáltató vállalatok és állami szervezetek.

Az energiahatékonysági hiteltermékeket jellemzően két fő csatornán keresztül nyújtják:

– Hitelkeretek, amelyek bankok vagy más pénzügyi intézmények által kifejezetten energiahatékonysági intézkedések finanszírozására kínált hitelezési eszközök. A kialakulóban lévő energiahatékonyság-finanszírozási piacokon az energiahatékonyságot célzó hitelkereteket ideális esetben állami és multilaterális bankoknak kell támogatniuk. Amint a piacok egyre érettebbé válnak, a helyi kereskedelmi bankok a magánszemélyek részére külön energiahatékonysági hitelkereteket (pl. zöld jelzáloghiteleket) alakíthatnak ki.

– Célzott alapok, amelyek konkrét célt – energiahatékonysági intézkedésekbe való beruházást – szolgálnak, gyakran adott ágazatokra (pl. az épületekre vagy az iparra) összpontosítva. A célzott alapoknak adósságot, valamint saját tőkét, hibrid eszközöket és hitelgaranciákat kell kínálniuk. Ezek az alapok állhatnak teljes mértékben magántőkéből, teljes mértékben állami tőkéből vagy mind a magán- és az állami szektor hozzájárulásaiból. Példaként említhetők a számos tagállamban már létező nemzeti energiahatékonysági alapok, amelyeket a 3. szakasz fog részletesebben kifejteni.

A tagállamoknak támogatniuk kell a pénzügyi intézményeket, különösen a tőkebefektetéseket támogató kereskedelmi bankokat és nemzeti szervezeteket az energiahatékonyság finanszírozásának bővítésében. Különösen a hitelintézetek játszanak alapvető fontosságú szerepet az energiahatékonysági hitelezés volumenének növelésében. Számos európai kereskedelmi bank kínál zöld fogyasztói hiteleket és zöld jelzáloghiteleket, és rendelkezik a kiválasztott zöld hitelezési portfóliókra vonatkozó stratégiákkal és célokkal. A lakossági bankrendszer ráadásul egy jól fejlett és széles körű szervezeti struktúrára is támaszkodhat annak érdekében, hogy tanácsadási és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtson a zöld hitelekkel összefüggő követelmények és lehetőségek támogatásához, az épülettulajdonosokkal és vállalkozásokkal fennálló közvetlen és szilárd kapcsolatokra építve.

Ezért ajánlott, hogy a tagállamok és a piaci szereplők megfelelően használják fel az uniós fenntartható finanszírozási keret és a tőkepiaci unió eszközeit, standardjait és címkéit, figyelembe véve különösen az uniós taxonómia szerepét, amelyet a magánfinanszírozásnak a környezeti szempontból fenntartható tevékenységek és lehetőségek – többek között a magas színvonalú energiahatékonysági beruházások – felé történő mozgósításának elősegítése terén tölt be.

Az energiahatékonysági intézkedések elterjedésének támogatása érdekében a zöld fogyasztói hitelek futamideje általában hosszabb, mint az általános célú fogyasztói hitelek esetében, a kamatlábak alacsonyabbak és/vagy rögzítettek, és gyakran nincsenek biztonsági követelmények ([8]). A zöld fogyasztói hitelek az energiahatékonysági intézkedéseknek az energiahatékony berendezések, technológiák vagy készülékek beszerzése, valamint célzott épületfelújítási intézkedések révén történő támogatására használhatók fel. Hasonlóképpen, a zöld jelzáloghitelek azzal ösztönzik a hitelfelvevőket az épületeik energiahatékonyságának javítására és/vagy energiahatékony lakások megvételére, hogy a szokásos jelzáloghiteleknél kedvezőbb feltételeket kínálnak. A 2. háttérmagyarázat a romániai „Zöld otthonok és zöld jelzáloghitelek” program példáját mutatja be.

([8]) A biztosíték vagy fedezet olyan eszköz, amelyet a hitelfelvevő a hitelező részére ajánl fel zálogként arra az esetre, ha nem sikerül visszafizetnie a hitelt. A fedezett hiteleket gyakran olcsóbban nyújtják, mint a fedezet nélküli hiteleket, de ezek nagyobb kockázatot jelentenek a hitelfelvevő számára.

2. háttérmagyarázat – A romániai „Zöld otthonok és zöld jelzáloghitelek” program

A romániai „Zöld otthonok és zöld jelzáloghitelek” programot 2012-ben hozták létre az Európai Bizottság támogatásával ([9]). Két elemből áll: 1. A Román Zöld Építési Tanács (RoGBC) által kiadott „zöld otthon” tanúsítvány; és 2. a kereskedelmi bankok által a RoGBC tanúsítványával rendelkező lakások vásárlói részére nyújtott zöld jelzáloghitelek. A Romániában jelzáloghitelt kínáló valamennyi bank részt vehet a programban, ha hajlandó elfogadni a RoGBC kritériumait és független tanúsítási rendszerét a zöld otthonok tekintetében, és csökkentett kamatlábakat kínál a RoGBC-tanúsítvánnyal rendelkező lakásokra. A szóban forgó jelzáloghitelek nem tartalmaznak állami támogatást. A bankok alacsonyabb kamatlábakat kínálnak, mivel a tanúsított zöld otthonok esetében alacsonyabb a jelzálog-nemteljesítési kockázat és magasabb az eszközérték. A Román Nemzeti Bank azt is lehetővé teszi a zöld lakások vásárlói számára, hogy a becsült energiamegtakarítás kiegészítő jövedelemforrásként szerepeljen a hitelkérelmekben, ami biztosítja a hitelfelvevők számára, hogy nagyobb hitelekhez jussanak energiahatékonysági felújítás vagy építkezés céljából.

A 30. cikk (3) bekezdése kimondja továbbá, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzügyi intézmények széles körben és megkülönböztetéstől mentesen kínáljanak energiahatékonysággal kapcsolatos hiteltermékeket, és hogy e termékek jól láthatók és hozzáférhetők legyenek a fogyasztók számára ([10]). E követelmény végrehajtása érdekében a következő intézkedéseket kell figyelembe venni:

– A széles kínálat biztosítása érdekében érdemes lenne támogatni az energiahatékonysági hiteltermékek élénk nemzeti piacának kialakítását, és biztosítani, hogy a potenciális fogyasztók hozzá tudjanak férni a célzott pénzügyi termékek jelentős és differenciált választékához, és választhassanak ezek közül.

– A más pénzügyi termékekhez képest megkülönböztetést nem jelentő kínálat érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzügyi intézmények lakossági üzletágai használják ki a célzott energiahatékonysági hiteltermékeik (jelzáloghitelek és fogyasztói hitelek) rendelkezésre álló kínálatát. A potenciális ügyfeleket tájékoztatni kell az energiahatékonysági hiteltermékek létezéséről, és az ilyen típusú termékeket – várhatóan kedvezőbb feltételek mellett – mindig fel kell kínálni az ügyfeleknek, amikor azok jobban megfelelnek az igényeiknek.

A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy az energiahatékonysági hiteltermékeket széles körben és megkülönböztetéstől mentesen kínálják, továbbá hogy azok jól láthatóak és hozzáférhetők legyenek a fogyasztók számára. Ezt úgy tehetik meg, hogy a nemzeti jogszabályokba olyan kötelezettséget vezetnek be, amely előírja a pénzügyi intézmények számára, hogy egyértelműen mérjék fel a meglévő vagy leendő ügyfelek körében, hogy érdekeltek-e az eszközeik (pl. lakó- és kereskedelmi ingatlanok; berendezések) energiahatékonyságának javításában, és ezen érdekeltség alapján proaktívan kínáljanak az ügyfelek igényeit kielégítő, energiahatékonysági hiteltermékeket. Az energiahatékonysági hiteltermékek kínálatának minden esetben meg kell felelnie a fogyasztói hitelekről szóló irányelvnek ([11]) és a jelzáloghitel-irányelvnek ([12]), valamint az Európai Bankhatóság 2020. évi, az ezen irányelvek hatálya alá tartozó pénzügyi intézmények hitelnyújtásáról és nyomon követésről szóló iránymutatásának ([13]).

Annak biztosítása érdekében, hogy az energiahatékonysági hiteltermékek széles körű kínálata nemzeti kontextusban rendelkezésre álljon, a tagállamoknak olyan intézkedéseket kell elfogadniuk, amelyek a 2.2.2. szakaszban ismertetett szakpolitikai intézkedések és szabályozási felülvizsgálatok némelyikének végrehajtásával előmozdítják e piac fejlődését.

Emellett a tagállamoknak nyomon kell követniük a nemzeti piacot annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztóknak előnye származik az energiahatékonysági hiteltermékek bevezetéséből, annak értékelésével, hogy e termékek az energiahatékonysági intézkedésekbe való befektetéssel kapcsolatos költségek és kockázatok csökkentését szolgálják-e, valamint hogy a hitelintézetek – megbízható bizonyítékok megléte esetén – figyelembe veszik-e az energiahatékonysági beruházások alacsonyabb nemteljesítési kockázatát. Emellett az energiahatékonysági hiteltermékeket az alacsony jövedelmű, az energiaszegénység által érintett és/vagy szociális bérlakásokban élő háztartások számára is elérhetővé kell tenni, megfelelő kockázatcsökkentő eszközök bevezetésével és a pénzügyi stabilitási rendeletekkel összhangban ([14]).

([9]) Európai Bizottság, Energiaügyi Főigazgatóság: Report on the evolution of financing practices for energy efficiency in buildings, SME's and in industry: final report (Jelentés az épületek, a kkv-k és az ipar energiahatékonyságával kapcsolatos finanszírozási gyakorlatok alakulásáról: zárójelentés), 2022, az Európai Unió Kiadóhivatala.

([10]) Az átdolgozott energiahatékonysági irányelv 30. cikke szerinti kötelezettségek végrehajtása nem áshatja alá az EU pénzügyi stabilitását.

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2225 irányelve (2023. október 18.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 2008/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról.

([13]) Európai Bankhatóság EBA/GL/2020/06, 2020. május 29.

([14]) A Prêt Avance Renovation (egy francia állami program) példa az olyan, alacsony jövedelmű háztartásoknak nyújtott jelzáloghitelre, amelyek a lakásukban energiahatékonysági felújítási munkálatokat kívánnak finanszírozni.

A megkülönböztetésmentesség elvével összhangban mind az energiamegtakarítást (jövőbeli negatív kiadások), mind az alapul szolgáló eszköz valorizációját (a potenciális hitelfelvevő pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás esetén) olyan kritériumnak kell tekinteni, amelyet a pénzügyi intézménynek figyelembe kell vennie az energiahatékonysági hitelre vonatkozó ajánlattételkor. Ebben az összefüggésben az energiahatékonysági beruházás eredményeként várható energiamegtakarítást a fogyasztó hitelképességének értékelése során a figyelembe vett mutatók egyikének kell tekinteni. Valójában annak értékelésekor, hogy a hitelfelvevő képes-e teljesíteni a hitelmegállapodás szerinti kötelezettségeket, az intézményeknek és a hitelezőknek olyan releváns tényezőket kell figyelembe venniük, amelyek befolyásolhatják a hitelfelvevő jelenlegi és jövőbeli törlesztési képességét, mint például az energia- (költség)megtakarítás vagy az ingatlanvagyon, elkerülve ugyanakkor az indokolatlan nehézségeket és a túlzott eladósodást ([15]).

2.2.2. *A követelmény teljesítéséhez szükséges szakpolitikai intézkedések kiválasztása*

A tagállamok például a következő intézkedésekkel teljesíthetik az energiahatékonysági hiteltermékek széles körű és megkülönböztetésmentes kínálatának biztosítására vonatkozó követelményt:

– **A szükséges szabályozási keret kidolgozása**: A nemzeti jogszabályoknak kötelezniük kell a pénzügyi intézményeket arra, hogy mérjék fel a meglévő vagy leendő ügyfelek körében, hogy érdekeltek-e eszközeik energiahatékonyságának javításában és/vagy energiahatékony berendezések beszerzésében, és kínáljanak részükre az érdekeiknek leginkább megfelelő, célzott energiahatékonysági hiteltermékét. Emellett a tagállamoknak elő kell írniuk a pénzügyi intézmények számára, hogy olyan energiahatékonysági hiteltermékeket kínáljanak, amelyek megfelelnek a különböző típusú ügyfelek és piaci szegmensek (lakossági, kereskedelmi, ipari, állami stb.) igényeinek, hogy a leendő ügyfelek a piacon a lehetőségek széles köréből választhassanak.

– **Olyan szabályozás elfogadása, amely biztosítja az energiahatékonysági hitelek megkülönböztetésmentességét**: A szabályozásnak meg kell akadályoznia a pénzügyi intézményeket abban, hogy energiahatékonysági hiteltermékeiket a portfóliójukban szereplő más hiteltermékekkel szemben hátrányosan különböztessék meg, annak érdekében, hogy a fogyasztók – a kockázattal kapcsolatos ellenszolgáltatásra vonatkozó szabályoktól eltérve – a számukra legmegfelelőbb terméket választhassák ki. Ez különböző okokból történhet, többek között a következők miatt:

– A termék összetettsége/a vele járó adminisztratív terhek más termékekkel szemben, ami megnehezíti a magyarázatot és a végrehajtást. A pénzügyi intézményeknek képzést kell nyújtaniuk a lakossági üzletágban dolgozó alkalmazottaik számára, hogy jobban elmagyarázhassák az ügyfeleknek az energiahatékonysági hiteltermékek marginális előnyeit. A tagállamok képzéseket és támogatási programokat vezethetnek be a polgárok és a vállalkozások energetikai pénzügyi jártasságának növelése érdekében.

– Az ajánlott termékek közül a legjobb kiválasztása kizárólag a kamatláb alapján, más tényezők figyelembevétele nélkül. Fontos, hogy egy energiahatékonysági pénzügyi termék kamatlába ne legyen magasabb, mint egy hasonló típusú befektetés esetében ugyanazon intézmény szokásos pénzügyi termékének kamatlába.

– Olyan javadalmazási politikák, amelyek indokolatlanul nagyobb ösztönzést nyújtanak egy szokványos pénzügyi termék értékesítéséhez, mint egy versenyképes energiahatékonysági termék értékesítéséhez.

Ezek a követelmények példaként szolgálnak arra, amikor a pénzügyi intézmények az energiahatékonyság elsődlegességének elvét alkalmazzák.

A tagállamok különböző szakpolitikai lehetőségekkel rendelkeznek annak biztosítására, hogy az energiahatékonysági hiteltermékeket ne érje hátrányos megkülönböztetés más típusú termékekhez képest azáltal, hogy biztosítják a fogyasztók számára e termékek láthatóságát és a hozzáférhetőségét:

– **Hirdetési kampányok folytatása**: A hirdetési kampányok növelhetik az energiahatékonysági hiteltermékekkel és a rendelkezésre álló állami támogatási programokkal kapcsolatos ismereteket.

– **Annak biztosítása, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi termékek kialakítása minimálisra csökkentse a hitelfelvevő költségeit és kockázatait**: A megfizethetőség javítható a munkálatok előfinanszírozása, a létesítmények élettartamát figyelembe vevő hosszabb hitellejáratok, az előre jelzett energiamegtakarításnál kisebb vagy azzal megegyező havi törlesztések, valamint az elért energiamegtakarítás beépített mérése és ellenőrzése révén. A hitelfelvevők, valamint a pénzügyi intézmények kockázatainak és költségeinek minimalizálása érdekében az ilyen termékek kialakítását az állami kockázatmentesítési eszközökből származó támogatással lehetne kiegészíteni.

([15]) Az Európai Bankhatóság 2020. évi hitelnyújtásáról és nyomon követésről szóló iránymutatása szerint, Európai Bankhatóság EBA/GL/2020/06, 2020. május 29.

– **Szabályozási és pénzügyi ösztönzők biztosítása a pénzügyi intézmények számára, például technikai segítségnyújtás révén az új energiahatékonysági hiteltermékek kifejlesztésének és elterjedésének támogatása érdekében, valamint annak biztosítása, hogy a lakossági üzletágban dolgozó alkalmazottaik megfelelő képzésben részesüljenek, hogy el tudják magyarázni az energiahatékonysági hiteltermékek marginális előnyeit az ügyfeleknek, beleértve az energiahatékonysági projektek utólagos mérését, ellenőrzését és megfelelőségét.**

– **Az alacsony jövedelmű háztartásokra vonatkozó egyedi rendelkezések beillesztése: Előfordulhat, hogy az alacsony jövedelmű háztartások nem engedhetik meg maguknak, hogy piaci áron fizessenek hiteleket, ezért további pénzügyi támogatást, például garanciákat vagy támogatott állami kölcsönöket kell nyújtani. Ezek kombinálhatók más finanszírozási forrásokkal és technikai segítségnyújtással. Ezek a szociális ellátások részét is képezhetik, illetve a szociális energiadíjak biztosításának alternatív vagy kiegészítő módját jelenthetik azokban a tagállamokban, ahol alkalmazzák ezeket.**

– **Célzott támogatási rendszerek kidolgozása a fiataloknak és az idősödő népességnek szánt energiahatékonysági hiteltermékek népszerűsítésére**: A támogatást életkortól és törlesztési kilátásoktól függetlenül valamennyi tulajdonos vagy bérlő rendelkezésére kell bocsátani. Egyedi garanciákat kell nyújtani annak érdekében, hogy a fiatalok és az idősödő népesség hozzáférhessen az energiahatékonysági hiteltermékekhez.

Emellett a tagállamok a következő támogatási intézkedések révén teljesíthetik az energiahatékonysági hiteltermékek és nemzeti piacuk további előmozdítására vonatkozó követelményt:

– **Az állami zöld hiteleket szolgáló eszközök létrehozása vagy a meglévők megerősítése:** Az energiahatékonysági intézkedések kezdeti költségeinek fedezésére a közintézmények állami zöld hiteleket kínálnak vagy közvetve támogatják azokat a háztartások, vállalkozások és bérlők részére. Az állami hitelek általában kedvezményes kamatozású hitelek, mivel a kereskedelmi hitelekhez képest kedvező kamattal vagy visszafizetési idővel rendelkeznek. Az állami zöld hiteleket nyújthatja a nemzeti energiahatékonysági alap (lásd a 3. szakaszt) és/vagy más állami szervek.

– **A magánszektor által nyújtott finanszírozás felszabadítása az energiahatékonyság javítása érdekében:** A tagállamok aktívan támogathatják a magán pénzügyi intézményeket a megfelelő hiteltermékek nyújtásában, például kockázatmentesítési eszközök, többek között hitelgaranciák (2.5. szakasz), projektfejlesztési támogatás és figyelemfelhívó/tájékoztató kampányok révén.

A zöldhitel-piac megfelelő működésének ellenőrzése érdekében érdemes lenne a tagállamoknak rendszeres piacfelméréseket végezniük annak ellenőrzése céljából, hogy a fent meghatározott intézkedéseket végrehajtották-e, valamint annak értékelése céljából, hogy pénzügyi piacuk milyen mértékben felel meg az átdolgozott energiahatékonysági irányelv követelményének annak érdekében, hogy nemzeti kontextusban az energiahatékonysági pénzügyi termékek széles körű, megkülönböztetéstől mentes kínálatát biztosítsák. A tagállamoknak utólagos szakpolitikai értékelést kell végezniük az energiahatékonysági hiteltermékek elterjedését támogató, meglévő szakpolitikai és finanszírozási intézkedéseikről. Ezen értékelések eredményei alapján és a megfelelés javítása érdekében a tagállamoknak nemzeti szabályozó hatóságaikkal együtt tovább kell fejleszteniük stratégiáikat.

2.3. **A számla- és adóalapú finanszírozási rendszerek elősegítése**

2-3. táblázat

30. cikk, (3) bekezdés, második mondat

#	bekezdés, 30. cikk
(3), második mondat	A tagállamok intézkedéseket fogadnak el a számla- és adóalapú finanszírozási rendszerek bevezetésének elősegítésére, figyelembe véve a (10) bekezdéssel összhangban nyújtott bizottsági iránymutatást.

2.3.1. *A követelmény hatálya és célkitűzései*

A számla- és adóalapú finanszírozás abban különbözik a többi energiahatékonysági hitelkonstrukciótól, hogy alternatív törlesztési csatornákat, azaz energiaszámlákat, adókat és az ingatlanhoz kapcsolódó egyéb díjakat használja. Ez csökkentheti a tranzakciós költségeket, és kényelmes, jól ismert és megbízható törlesztési lehetőségeket kínálhat a végfelhasználók számára.

A számla- és adóalapú finanszírozás a lakásalapú finanszírozás formái, ami olyan mechanizmusok létrehozását jelenti, amelyek adósság-törlesztési kötelezettségeket ruháznak át a korábbi tulajdonos(ok)ról a következő tulajdonos(ok)ra oly módon, hogy az adósságot magához az ingatlanhoz kötik. Olyan mechanizmusokat is be lehet vezetni, amelyek lehetővé teszik a bérlők számára, hogy a lakás adójára vagy energiaszámlájára kivetett kiegészítő díj révén részt vegyenek a hitelek törlesztésében, amelyet a csökkentett energiafogyasztás hatása részben vagy teljesen ellentételez. Bár a számla- és adóalapú finanszírozási rendszerek hasonló előnyökkel járnak, szerkezetük eltér, csakúgy, mint a végrehajtásuk megkönnyítéséhez szükséges intézkedések.

A **számlaalapú finanszírozás** az épületek energiahatékonysági felújításának finanszírozási módja, amely a közüzemi számlát használja törlesztési eszközként. A számlaalapú finanszírozási rendszerek előnye, hogy a tranzakciós költségek csökkentéséhez kihasználhatják a közüzemi szolgáltatások meglévő fizetési rendszereit. Ezek a rendszerek az eredményes energiahatékonysági intézkedések azonosítása érdekében képesek kihasználni a közműnek az ügyfeleik energiafogyasztási mintáira és számlatörlesztési előzményeire vonatkozó ismereteit, miközben csökkentik a hitel-nemteljesítési kockázat egyik lehetséges okozóját. Tekintettel az alacsonyabb tranzakciós költségekre és a csökkent kockázatokra, a számlaalapú finanszírozási rendszerek vonzó feltételeket – például alacsony kamatlábakat és hosszú futamidőket – kínálhatnak, és széles körben hozzáférhetők, feltéve, hogy megbízható kockázatelemzési és kockázatcsökkentési intézkedések bevezetésére is sor kerül.

A számlaalapú finanszírozási rendszerek struktúrája jelentős eltéréseket mutat. Egyes rendszerekben az energiahatékonysági felújítások finanszírozását közvetlenül a közműszolgáltató biztosítja; más esetekben a szolgáltatást egy magánszektorbeli harmadik fél nyújtja, a közműszolgáltató pedig a törlesztés közvetítőjeként jár el. Adott esetben – nevezetesen amikor a számlaalapú finanszírozást hitelmegállapodásként és nem szolgáltatásként hajtják végre – a számlaalapú finanszírozási rendszereknek meg kell felelniük a fogyasztói hitelekről szóló irányelvnek és az energiafogyasztó-védelmi jogszabályoknak. Ezekben az esetekben a fogyasztó hitelképességének értékelése során figyelembe lehet venni az energiahatékonysági beruházás eredményeként várható energiamegtakarítást, amennyiben elegendő bizonyítékkal megállapítható, hogy a fogyasztói hitel a jövőben bevételt fog hozni a fogyasztónak. A fogyasztói hitelmegállapodásokra vonatkozóan nemrégiben elfogadott szabályok szerint a fogyasztói hitelképesség vizsgálatának, azaz a hitel fenntartható törlesztésére való képesség értékelésének a fogyasztó pénzügyi és gazdasági körülményeire vonatkozó információkon ([16]), például a jövedelemre vagy a törlesztés egyéb forrásaira vonatkozó bizonyítékokon kell alapulnia, beleértve a várható energiamegtakarítást is. A 3. háttérmagyarázat a lettországi Napsütés program keretében végrehajtott számlaalapú finanszírozási rendszer példáját mutatja be.

3. háttérmagyarázat – A lettországi Napsütés program és az Épületek Energiahatékonysági Alapja

A „Napsütés” program Horizont 2020 projektként került bevezetésre, amelynek célja Lettország viszonylag kevéssé energiahatékony épületállományának mélyreható felújítása ([17]). Minden egyes projektet egy energetikai szolgáltató vállalkozás hajt végre ([18]), amely többlakásos lakóépületek nagyléptékű felújítását végzi el, mint például a külső térelhatárolók utólagos átalakítása, a fűtéscsövek szigetelése, vezérlőrendszerek telepítése stb. A projektek energiahatékonysági szerződésen alapulnak, amelyben az energetikai szolgáltató vállalkozás garantálja, hogy a felújítások megadott mértékű energiamegtakarítást fognak eredményezni. A projekteket legfeljebb 40 %-ban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból finanszírozzák, a fennmaradó rész pedig számlaalapú finanszírozásból származik.

A végfelhasználók továbbra is ugyanazt a havi számlát fizetik, mint a felújítás előtt. A számlát a Házkezelő Vállalat részére fizetik ki, amely az energiahatékonysági felújításokból származó megtakarításokat az energetikai szolgáltató vállalkozás részére történő kifizetéshez használja fel. Erről a számlaalapú finanszírozási megoldásról az első 20 évre vonatkozóan születik megállapodás. Mivel a felújítások átlagos üzemi élettartama 30 év, a végfelhasználók a jövőbeli energiamegtakarítás előnyeit is élvezhetik. A felújított épületekben lévő lakások értéke azonnal 20–30 %-kal nő.

Az **adóalapú finanszírozási rendszerek** hitelt nyújtanak a háztartásoknak vagy a vállalkozásoknak a lakóépületek vagy kereskedelmi épületek felújításával, az energiahatékony készülékek vagy berendezések beszerzésével vagy az energiafolyamatok egyéb fejlesztésével járó költségek fedezésére, és a törlesztés eszközeként az ingatlanhoz kapcsolódó külön adókat és/vagy egyéb díjakat alkalmazzák. Ha az épületet bérlik, a konstrukciótól függően előfordulhat, hogy a bérlő az adókból és/vagy egyéb díjakból törleszti a hitelt, miközben az energiamegtakarítás előnyeiből is részesül. A lakásalapú

([16]) Ahogyan azt a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 2008/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2023. október 18-i (EU) 2023/2225 európai parlamenti és tanácsi irányelv megállapítja.

([17]) RenOnBill, 2020, Overview of On-Bill Building Energy Renovation Schemes (Az épületek számlaalapú energetikai felújítási rendszereinek áttekintése). Ez a projekt az Európai Unió Horizont 2020 kutatási és innovációs programjából részesült finanszírozásban.

([18]) Az energetikai szolgáltató vállalkozások tőke- és technikai támogatást nyújtanak a háztartásoknak és a vállalkozásoknak az energiatakarékossági intézkedések végrehajtásához, és cserébe megkapják a jövőbeli energiamegtakarításokból származó bevételek egy részét.

finanszírozás egyik formájaként az adóalapú finanszírozási rendszerek olyan mechanizmusokat foglalnak magukban, amelyek lehetővé teszik, hogy a korábbi ingatlantulajdonos(ok) adósságát továbbhárítsák a következő ingatlantulajdonos (ok)ra, anélkül, hogy az adósságot feltétlenül fel kellene számolni: ha az épületet eladják, a „hitelt" vagy visszafizethetik, vagy az új tulajdonos(ok) átvehetik azt, ha ebbe beleegyeznek. Az a tény, hogy az adóalapú finanszírozás egyszerű adósságátruházási mechanizmusokat hoz létre, segít leküzdeni azt a visszatartó erőt, hogy az ingatlantulajdonosok hosszú megtérülési idővel energiahatékonysági intézkedésekbe fektessenek be, ha úgy vélik, hogy az ingatlan csak rövidebb ideig lesz a tulajdonukban.

Az adóalapú finanszírozás az Egyesült Államokból ered (Property Assessed Clean Energy (PACE), ingatlanalapú tiszta energia), amelynek törlesztésére az épület tulajdonosa által megfizetett ingatlanadó kiegészítéseként kerül sor. A PACE-hiteleket ingatlanadó biztosítékául szolgáló zálogjog ([19]) fedezi, így a törlesztési kötelezettség az ingatlan tulajdonjogával együtt kerül átruházásra. Az adóalapú finanszírozás közpénzből származó forrásokból, például önkormányzati forrásokból vagy magánforrásokból is nyújtható. Magánfinanszírozás esetén a közszektor feladata, hogy törlesztési közvetítőként járjon el azáltal, hogy a hiteltörlesztéseket az adók beszedésébe építi be, és amennyiben az ügyfél és egy harmadik fél között közvetlen hitelmegállapodás jön létre, e megállapodásnak meg kell felelnie a fogyasztói hitelekről szóló irányelvnek ([20]) és a jelzáloghitel-irányelvnek ([21]). A közszektor az adósságbehajtásban is részt vehet, vagy nemteljesítő hitelek esetében akár közvetítőként is eljárhat, például kiegészítő kockázatfedezeti eszközök alkalmazásával, ezáltal csökkentve a befektetőket érintő kockázatot. Tekintettel arra, hogy a közszektornak a finanszírozási programban való részvétele miatt csökken a hitelezőket érintő kockázat, az adóalapú finanszírozási rendszereken keresztül nyújtott hitelek gyakran vonzó feltételekkel – például alacsonyabb kamatlábakkal, alacsonyabb előzetes készpénzbefizetéssel és hosszabb futamidőkkel – nyújthatók.

2.3.2. *A követelmény teljesítéséhez szükséges szakpolitikai intézkedések kiválasztása*

Az átdolgozott energiahatékonysági irányelvben foglalt, a számla- és adóalapú finanszírozás megkönnyítésére vonatkozó követelményeknek való megfelelés érdekében a tagállamok fontolóra vehetik olyan jogszabályok vagy rendeletek elfogadását, amelyek megszüntetik a szabályozási akadályokat, és lehetővé teszik az ilyen rendszerek nemzeti kontextusban történő kidolgozását, valamint olyan szakpolitikai intézkedéseket és támogató keret elfogadását, amelyek a 2030-as energiahatékonysági célok elérése érdekében adott esetben maximalizálják a számla- és adóalapú finanszírozás elterjedését.

Ami a számlaalapú finanszírozást illeti, a tagállamok saját nemzeti körülményeitől függ, hogy milyen lépéseket kell megtenniük a követelmény teljesítése érdekében. Végrehajtásuk támogatásához a következő intézkedésekre lehet szükség:

– **A közműszolgáltatók energiahatékonyság finanszírozására irányuló jogainak megteremtése**: A közműszolgáltató által finanszírozott rendszerek esetében előfordulhat, hogy a tagállamoknak módosítaniuk kell a hitelezőkre vonatkozó jogszabályokat annak megerősítése érdekében, hogy a közműszolgáltatók rendelkezzenek a felújításokhoz történő hitelnyújtáshoz szükséges törvényes jogokkal. A közműszolgáltató által nyújtott hitelek maximális futamideje és nagysága érdekében további reformokra lehet szükség.

– **Fogyasztóvédelem biztosítása**: A tagállamoknak elő kell írniuk a számlaalapú finanszírozást nyújtók számára, hogy célzott kampány és kötelező tájékoztatási követelmények révén hívják fel a hitelfelvevők figyelmét azokra a kockázatokra és előnyökre, amelyeket ez a finanszírozás jelent. Amennyiben az ilyen finanszírozást hitelmegállapodásként hajtják végre, meg kell felelnie a fogyasztói hitelekről és jelzáloghitelekről szóló irányelveknek.

– **A végrehajtás megbízott hatóságok általi koordinálása: A számlaalapú finanszírozáshoz az érdekelt felek széles köre – köztük az energetikai közműszolgáltatók, a pénzügyi intézmények, az energetikai felújítási piac szereplői és az energiaszabályozók, valamint a lakástulajdonosok és bérlők – közötti együttműködésre van szükség. Előfordulhat, hogy a kormányoknak koordináló szerepet betöltve meg kell bízniuk a szervezeteket, hogy az érintett érdekelt felekkel együttműködve tanulmányozzák és tervezzék meg a számlaalapú finanszírozás bevezetését.**

– **Kockázatmentesítés biztosítása: Előfordulhat, hogy a tagállamoknak pénzügyi háttértámogatást kell nyújtaniuk a kísérleti programokhoz (pl. hitelgaranciák révén), amennyiben azokat a magánhitelezők kockázatosnak tartják.**

– **Elegendő pénzforgalom biztosítása a méretgazdaságosság eléréséhez: A rendszer létrehozását követően előfordulhat, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a végrehajtó szervezet (pl. a közműszolgáltató vagy az energetikai szolgáltató vállalkozás) elegendő készpénzállománnyal rendelkezzen a bővítéshez. Például egy nemzeti energiahatékonysági alap megvásárolhatja a számlaalapú finanszírozási rendszer követeléseit.**

([19]) A zálogjog egy tárgyra vagy ingatlanra adott biztosíték egy formája, amelynek célja a tartozás kifizetésének biztosítása.

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2225 irányelve (2023. október 18.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 2008/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról.

– **A többlakásos épületek esetében a számlaalapú finanszírozás folyamatának és jogi struktúrájának tisztázása**: A számlaalapú finanszírozási rendszerek gyakran vonzó lehetőséget jelentenek a többlakásos épületek felújítására, azonban a döntéshozatali folyamat széttagoltsága gyakran akadályozhatja a konszenzus elérésére irányuló törekvéseket. Előfordulhat, hogy a tagállamoknak meg kell reformálniuk azokat a horizontális tulajdonjogi jogszabályokat, amelyek a többlakásos épületek számlaalapú finanszírozása révén történő felújításokra vonatkozó döntéseket szabályozzák, és meg kell határozniuk, hogy a felelősség hogyan oszlik meg a társtulajdonosok között, például visszapattanó hatások vagy a viselkedésalapú energiafogyasztás növekedése esetén.

– **Átruházható adósságok lehetővé tétele**: További reformokra lehet szükség annak biztosítása érdekében, hogy a számlaalapú finanszírozási rendszerek lehetővé tegyék a felújítások költségeinek az épülettulajdonosok és a bérlők közötti megosztását, valamint a tulajdonosnál, bérlőnél vagy az energiaszolgáltatónál bekövetkező változások esetén az adósságok törvényes átruházását.

A tagállamoknak számos intézkedést kell foganatosítaniuk a végrehajtás megkönnyítésére vonatkozó követelmény teljesítése, valamint az adóalapú finanszírozással kapcsolatos kedvező nemzeti szabályozási és jogi keret létrehozása érdekében. A számlaalapú finanszírozáshoz hasonlóan a konkrét reformok is a nemzeti körülményektől függnek, de ez általában a következő lépések kombinációját vonja maga után:

– **Az ingatlanadókkal és zálogjogokkal kapcsolatos szabályozások és rendszerek reformja az adóalapú finanszírozás lehetővé tétele érdekében**: Előfordulhat, hogy a tagállamoknak meg kell reformálniuk az ingatlanokkal kapcsolatos adójogszabályokat és rendszereket, hogy lehetővé tegyék az energiahatékonysági felújításokhoz szükséges kiegészítő kifizetéseket. Reformokra lehet szükség a zálogjoggal és az ingatlanadó jelzáloghoz viszonyított elsőbbségével kapcsolatos jogszabályok tekintetében.

– **Hatékony jogérvényesítési eljárások biztosítása**: Előfordulhat, hogy a tagállamoknak az adóhátralékok esetében jogérvényesítési eljárásokat kell létrehozniuk vagy megerősíteniük. Nemteljesítő hitelek esetén szükség lehet állami ügynökség létrehozására vagy arra történő felhatalmazására, hogy vegyen részt az adósságbehajtási folyamatban.

– **Az egyablakos ügyintézési pontok létrehozásának megkönnyítése: Az adóalapú finanszírozási rendszerek hatékonyabbak lehetnek, ha olyan egyablakos ügyintézési pontokon keresztül valósulnak meg, amelyek energiahatékonysági felújítási szolgáltatáscsomagot kínálnak, az adóalapú finanszírozást is beleértve. Az egyablakos ügyintézési pontok a kiszolgáltatott helyzetben lévő bérlőket is támogathatják abban, hogy az ingatlantulajdonosokat be tudják vonni a felújításba** ([22])**.**

– **A fogyasztói tudatosság fokozása, képzés és fogyasztóvédelem**: Az is előfordulhat, hogy a tagállamoknak fokozniuk kell a fogyasztói tudatosságot és a pénzügyi jártasságot, különösen az energetikai pénzügyi jártassággal kapcsolatos alapvető kompetenciák, az adóalapú finanszírozási rendszerek előnyei és elérhetősége, valamint az azokkal járó kockázatok tekintetében kell a fogyasztókra koncentrálniuk ([23]). A hitelmegállapodásként végrehajtott finanszírozási rendszereknek meg kell felelniük a fogyasztói hitelekről szóló irányelvnek és a jelzáloghitel-irányelvnek, valamint a vonatkozó fogyasztóvédelmi szabályoknak.

2.4. Annak biztosítása, hogy a pénzügyi intézmények tisztában legyenek az energiahatékonyság-javító intézkedések finanszírozásában való részvétel lehetőségeivel

2-4. táblázat

30. cikk, (3) bekezdés, harmadik mondat

#	bekezdés, 30. cikk
(3), harmadik mondat	A tagállamok biztosítják, hogy a bankok és más pénzügyi intézmények tájékoztatást kapjanak az energiahatékonyság-javító intézkedések finanszírozásában való – többek között a köz- és magánszféra közötti partnerségek létrehozása útján történő – részvétel lehetőségeiről.

2.4.1. *A követelmény hatálya és célkitűzései*

A cél az, hogy a pénzügyi intézmények kihasználhassák a befektetési lehetőségekkel, az energiahatékonysági technológiákkal és a finanszírozásnak a várható energiamegtakarítások köré történő felépítésére vonatkozó bevált gyakorlatokkal kapcsolatos információáramlás előnyeit.

([22]) Bertoldi, P., Boza-Kiss, B., Della Valle, N. és Economidou, M.: The role of one-stop shops in energy renovation – a comparative analysis of OSSs cases in Europe, Energy and Buildings, 2021, ISSN 0378–7788, 250, 111273. o., JRC124675.

([23]) Della Valle, N. és Bertoldi, P.: Mobilizing citizens to invest in energy efficiency, EUR 30675 EN, az Európai Unió Kiadóhivatala, 2021, Luxembourg, ISBN 978-92-76-36152-7, doi:10.2760/137315, JRC124667.

A hatóságok, a pénzügyi intézmények és a fenntartható energiaipar államilag támogatott hálózatai információkat terjeszthetnek azokról a pénzügyi eszközökről, amelyeket sikeresen használtak fel az energiahatékonysági beruházások támogatására, és amelyek hozzájárulhatnak új és megfelelő finanszírozási rendszerek és eszközök kidolgozásához az uniós tagállamokban. Az Energiahatékonyság-finanszírozási Szakértői Csoport (EEFIG) és a kapcsolódó fenntarthatóenergia-beruházási fórumok és az azokat követő nemzeti kerekasztalok ezzel foglalkoznak az EU-ban, és lehetővé teszik a nemzeti érdekelt felek és szakértők számára az uniós energiahatékonysági politikák végrehajtásában való részvételt és együttműködést.

A központi adatbázisok is fontos szerepet játszhatnak abban, hogy a pénzügyi intézmények lényeges információkhoz jussanak az energiahatékonyság finanszírozásához. Az EEFIG energiahatékonyság-kockázatmentesítő platformja (DEEP) lehetővé teszi a pénzügyi intézmények számára, hogy átlátható módon mérjék az energiahatékonysági beruházások teljesítményét; valamint az Odysee-Mure, amely nyomon követi az energiafogyasztási és -hatékonysági tendenciákat, és értékeli az energiahatékonysági szakpolitikai intézkedéseket.

A PPP-k lehetőséget kínálnak a magánfinanszírozás mozgósítására és a magánvállalatok szakértelmének kiaknázására. A PPP-k nagyjából úgy határozhatók meg, mint egy hatóság és egy magáncég közötti, közszolgáltatás vagy közérdekű cél teljesítését szolgáló együttműködés. Az egyik példa a Solas Fenntartható Energia Alap, amely az Európai Beruházási Bank (EBB) és a MEAG (a München Re és az ERGO vagyonkezelője) által támogatott köz-magán alap, amely hitelfinanszírozást biztosít az energiahatékonysági és a fogyasztásmérő után csatlakoztatott megújulóenergia-projekteket végrehajtó energetikai szolgáltató vállalkozások számára ([24]).

Az energiahatékonysági projektek összevonása és értékpapírosítása – például zöldkötvények formájában – szintén segíthet abban, hogy felhívják a pénzügyi intézmények figyelmét az energiahatékonyság-javító intézkedések finanszírozási lehetőségeire, a PPP-k révén végrehajtott lehetőségeket is beleértve. A projektek PPP-ken keresztül történő portfólió-finanszírozás céljából való összevonása a pénzügyi intézmények számára nagyobb léptékű befektetési lehetőségeket jelenthet, amelyek harmonizált és jól ismert alaki követelményekkel rendelkeznek a jelentéstételt, a piaci címkézést stb. illetően. A másodlagos piacon történő értékpapír-kibocsátás a pénzügyi intézmények számára nagyobb likviditást jelenthet, és segíthet felhívni a figyelmet a beruházási lehetőségekre. E tekintetben az uniós zöldkötvénystandardok közös keretet biztosítanak a zöld értékpapírosításhoz szükséges zöldkötvények kibocsátásához.

2.4.2. *A követelmény teljesítéséhez szükséges szakpolitikai intézkedések kiválasztása*

A tagállamok különböző intézkedéseket alkalmazhatnak e követelmény teljesítése érdekében:

– **A tájékozódás elősegítése a pénzügyi intézmények körében**: Az EU-ban meglévő energiahatékonysági pénzügyi támogatási mechanizmusok szoros koordinációja és a rendelkezésre álló áttekintések egyértelmű lehetőséget kínálnak a sikeres rendszerek megismétlésének és az új finanszírozási kezdeményezések új ágazatokban és földrajzi területeken történő bevezetésének ösztönzésére. A SEI fórumra és a nemzeti kerekasztal-megbeszélésekre építve a tagállamok állandó hálózatokat hozhatnak létre a hatóságok, a pénzügyi intézmények és a fenntartható energiaipar közötti információmegosztás céljából.

– **Információs portálok létrehozása:** A tagállamok a pénzügyi intézmények körében a tájékozódást is támogathatnák azáltal, hogy központosított információs portálokat hoznak létre, és kötelezővé teszik az olyan központi adatbázisokba való jelentéstételt, mint a közfinanszírozású projektek esetében a DEEP.

– **Szabványosított eljárások létrehozása a kisléptékű energiahatékonysági beruházások összevonáshoz: Annak érdekében, hogy a tagállamok felhívják a figyelmet a kisléptékű energiahatékonysági projektekbe való beruházási lehetőségekre, együttműködhetnek a magánszektorral a beruházások értékelési folyamatainak, szerződéses feltételeinek és beruházási struktúráinak szabványosításán a projektek jobb összevonásának támogatása érdekében.**

– **A zöldkötvények összevonásának és kibocsátásának támogatása: A zöld hitelek, zöldkötvények kibocsátásának vagy a zöld értékpapírosításnak az előmozdítása érdekében a tagállamok támogathatják továbbá az energiahatékonysági projektek összevonását és szabványosítását, például technikai támogatás és állami garanciák nyújtásával a projektet és/vagy a hitelfelvevőt érintő kockázatok csökkentése vagy megosztása érdekében. E tekintetben a nemzeti kormányok elfogadhatják az önkéntes uniós zöldkötvény-standardot ([25]), amely közös keretet biztosít zöldkötvény-kibocsátásaik szabványosításához és szabályozásához, ugyanakkor bizonyíthatják, hogy jogszerű energiahatékonysági projekteket finanszíroznak, és biztosíthatják, hogy a befektetők csökkentsék a zöldrefestés kockázatát.**

([24]) Európai Beruházási Bank, 2018, Solas Fenntartható Energia Alap.
([25]) Európai Bizottság, 2020, European Green Bond Standard (Európai zöldkötvénystandard).

– **Átlátható tervezés és beszerzés végrehajtása PPP-k számára: Annak érdekében, hogy a tagállamok felhívják a pénzügyi intézmények figyelmét a PPP-kben való részvétel lehetőségeire, nyilvánosan hozzáférhetővé tehetik az energiahatékonysági PPP-kre vonatkozó terveiket, nyilvános platformokon közzétett nyílt pályázatokon keresztül végezhetik a projektek beszerzését, és biztosíthatják, hogy a PPP-kre vonatkozó közbeszerzési szerződések hitelképesek legyenek.**

– **A pénzügyi intézmények ösztönzése energiahatékonysági projektek proaktív finanszírozására:** A tagállamok kampányokat indíthatnak annak érdekében, hogy ösztönözzék a pénzügyi intézményeket energiahatékonysági projektek aktív finanszírozására, és egyetértési megállapodásokat írhatnak alá a bankszövetségekkel az ágazat egészére kiterjedő célkitűzések és célok meghatározása érdekében.

2.5. Energiahatékonysági hitelgarancia-eszközök létrehozása

2-5. táblázat

30. cikk, (3) bekezdés, negyedik mondat

#	bekezdés, 30. cikk
(3), negyedik mondat	A tagállamok ösztönzik az energiahatékonyságot célzó beruházásokra irányuló hitelgarancia-eszközök kialakítását.

2.5.1. *A követelmény hatálya és célkitűzései*

A pénzügyi intézmények számos okból vonakodhatnak finanszírozást nyújtani az energiahatékonysági intézkedések bevezetéséhez. A pénzügyi intézmények nem feltétlenül ismerik az energiahatékonysági technológiákat, és ezért magasabb kockázatúnak ítélik azokat. A kis- és mikrovállalkozások, valamint az alacsony jövedelmű lakástulajdonosok is kockázatosnak minősülhetnek, ezért a pénzügyi intézmények vonakodhatnak attól, hogy megfizethető kamatláb mellett és/vagy biztosítékra irányuló követelmények nélkül nyújtsanak hitelt számukra. Végezetül a pénzügyi intézmények magasabb kockázatúnak ítélhetik az egyes energiahatékonysági intézkedésekhez szükséges, hosszabb lejáratú termékeket.

A hitelgaranciák arra vonatkozó kötelezettségvállalások, hogy kedvezőtlen esemény (pl. nemfizetés) esetén bizonyos pénzösszeget kifizetnek a hitelezőnek. A hitelgaranciák célja a pénzügyi intézmények ösztönzése arra, hogy megfelelő feltételekkel nyújtsanak hiteleket energiahatékonysági intézkedésekhez. A hitelgaranciák különböző típusú kockázatok kezelését szolgálhatják, mint például a szerződéses kockázatok, fizetési kockázatok, teljesítménykockázatok és szabályozási kockázatok, amelyek a díjkiigazításokkal, az állami támogatási programokkal stb. függnek össze. A részleges hitelgarancia egy előre meghatározott összegig biztosítja a tőkeösszeg és/vagy a kamatok megfizetését. Részleges hitelgarancia nyújtható az első veszteségviselő elve alapján, amelynek során a hitelgarancia nyújtója kártalanítja a hitelezőket a veszteség adott összegéért vagy százalékos arányáért; vagy *pari-passu* alapon (azonos feltételek mellett), amelyben a garancianyújtót a többi hitelezővel egyenrangúnak tekintik. A fizetési garanciák olyan ígéretek, amelyek előre meghatározott fizetési kötelezettségeket fedeznek a projektszerződésekben (mint például a számlaalapú finanszírozási kifizetések). A szakpolitikai alapú garanciák az állami hitelfelvevők, például a települési önkormányzatok vagy az állami tulajdonú közművek nemteljesítésének kockázatával szemben fedezik a hitelezőket. A futamidő meghosszabbítása arra ösztönzi a pénzügyi intézményeket, hogy a hitelek lejárati idejére irányuló garanciák révén hosszabb futamidővel nyújtsanak finanszírozást.

A garancia csökkenti a projekt és/vagy a hitelfelvevő kockázati profilját, lehetővé téve számukra, hogy kedvezőbb feltételekkel (pl. magasabb összeg, alacsonyabb kamatlábak, hosszabb futamidők, kötelező biztosíték hiánya stb.) magánhiteleket vonzzanak. Azáltal, hogy a bankokban és a befektetőkben bizalmat keltenek az energiahatékonysági projektekben való részvétel iránt, a hitelgaranciák segíthetik a projektfejlesztőket abban, hogy elegendő összegű és futamidejű finanszírozáshoz jussanak. Erre példa Bulgária Energiahatékonysági és Megújulóforrás-alapja (lásd: 4. háttérmagyarázat).

4. háttérmagyarázat – Bulgária Energiahatékonysági és Megújulóforrás-alapja

Az Energiahatékonysági és Megújulóforrás-alapot (EERSF) 2004-ben hozták létre a bulgáriai energiahatékonysági piac előmozdítása érdekében. Az EERSF kezeli a Bulgária által a Globális Környezetvédelmi Alapból a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bankon keresztül és más adományozóktól kapott pénzügyi forrásokat. Önfenntartó kereskedelmi szervezet, és rulírozó alapként működik, a hitelekből és garanciákból származó bevételeket forgatja vissza új projektekbe. Az EERSF energiahatékonysági projektekhez alacsony kamatozású hiteleket és hitelgaranciákat kínál bolgár vállalatoknak, önkormányzatoknak és magánszemélyeknek. A hitelgarancia-eszköz egyrészt részleges hitelgaranciát nyújt az egyes projektekhez, másrészt az energetikai szolgáltató vállalkozásoknak és a lakásportfólióknak kínál portfóliógaranciákat.

2.5.2. *A követelmény teljesítéséhez szükséges szakpolitikai intézkedések kiválasztása*

Különböző szakpolitikai alternatívák állnak a tagállamok rendelkezésére, hogy teljesítsék az energiahatékonysági beruházásokhoz nyújtott hitelek ösztönzésére szolgáló hitelgarancia-eszközök létrehozására vonatkozó követelményt:

– **Hitelgarancia-eszközök létrehozása meglévő vagy új intézményekben**: Energiahatékonysági hitelgaranciákat lehet létrehozni a meglévő állami finanszírozási intézményekben, például az állami bankokon vagy a meglévő nemzeti alapokon belül. Alternatív megoldásként a hitelgarancia egy új nemzeti energiahatékonysági alap által kínált termék is lehet (lásd a 3. szakaszt). Az intézménynek megfelelő tőkével kell rendelkeznie attól függően, hogy milyen mértékű energiahatékonysági beruházást kíván elindítani.

– **Az InvestEU program tagállami komponensének felhasználása:** A hitelgarancia-eszközök létrehozásakor a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy önkéntesen hozzájáruljanak az InvestEU Alaphoz, és létrehozzanak egy „tagállami komponenst". A tagállami hozzájárulás uniós garanciaként fog szolgálni, amely a nemzeti energiahatékonysági prioritásokkal összhangban álló hiteleket, garanciákat vagy tőkebefektetéseket támogat. Az InvestEU Alap által nyújtott uniós garanciák élvezhetik az EU magas hitelminősítéséből származó előnyöket, ami jelentős beruházásokat mozgósíthat, és az EU-ban végrehajtott meglévő és ismert hitelezési termékeken keresztül valósulhat meg.

– **A megosztott irányítású uniós pénzügyi eszközök felhasználása a 2021–2027-es kohéziós politikai kereten belül: A hitelgarancia-eszközök létrehozásakor a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a 2021–2027-es időszakra szóló kohéziós politikai kereten belül megosztott irányítású uniós pénzügyi eszközöket (hitelek, garanciák vagy tőke formájában) használják fel az energiahatékonyság érdekében. Ez az opció lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy éljenek a pénzügyi eszközök és a 2021–2027-es kohéziós politikai keret keretében nyújtott támogatások kombinálására vonatkozó jogi lehetőségekkel, és ezáltal hatékonyan növeljék az energiahatékonysági beruházások léptékét és multiplikátorhatását.**

– **A rendelkezésre álló megosztott irányítású alapok hatékony felhasználása a vissza nem térítendő támogatásokat és pénzügyi eszközöket ötvöző rendszer létrehozására. A többéves pénzügyi keret 2021–2027-es programozási időszakában a garanciával rendelkező pénzügyi eszközök és a vissza nem térítendő támogatások kombinálhatók, ha azokat megosztott irányítású uniós alapokból, például az Európai Regionális Fejlesztési Alapból társfinanszírozzák** ([26]). **A hitelgaranciák és a vissza nem térítendő támogatások kombinálása hatékonyan ösztönözheti az új vagy kockázatosabb piacokra vagy üzleti modellekre irányuló beruházásokat.**

– **A hitelgaranciák körének meghatározása: A garanciák hitelminőség-javítást nyújthatnak olyan egyedi projektek számára, mint például a távfűtési rendszerek felújítása vagy a többlakásos épületek felújítása. Alternatív megoldásként projektportfóliókhoz, energetikai szolgáltató vállalkozások részére nyújtott hitelekre, számlaalapú finanszírozási rendszerekhez vagy a legrosszabbul teljesítő épületek felújítására szánt, államilag támogatott hiteltermékekhez is nyújthatók garanciák.**

– **A felkínálandó hitelgarancia-termékek típusának meghatározása:** A nyújtott hitelgaranciák típusát/típusait a tagállamok által támogatni kívánt energiahatékonysági beruházások típusa alapján kell meghatározni, összhangban az adott tagállam 2030-ig tartó időszakra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzései megvalósítására irányuló stratégiájával és aktualizált nemzeti energia- és klímaterveivel, valamint az energiahatékonysági beruházások típusai által támasztott konkrét kockázatokkal.

A hitelgaranciák nyújtása hozzájárulhat a 30. cikkben meghatározott egyéb követelmények teljesítéséhez, beleértve az energiahatékonysági hiteltermékek – például a zöld fogyasztói hitelek és jelzáloghitelek, valamint a számlaalapú finanszírozási rendszerek – fejlesztését és biztosítását.

2.6. Helyi szakértelem, technikai segítségnyújtás és pénzügyi támogatás az egyedi, valamint a távfűtés és távhűtés felújításához

2-6. táblázat

30. cikk, (4) és (5) bekezdés

#	bekezdés, 30. cikk
(4)	Az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül a tagállamok előmozdítják olyan pénzügyi támogatási rendszerek létrehozását, amelyek célja az egyedi, valamint a távfűtési és távhűtési rendszerek jelentős korszerűsítésére irányuló energiahatékonyság-javító intézkedések fokozottabb alkalmazása.

([26]) Európai Beruházási Bank, 2021, Factsheet: Combination of financial instruments and grants under shared management funds in the 2021-2027 programming period [Pénzügyi eszközök és támogatások kombinálása megosztott irányítású alapok keretében a 2021–2027-es programozási időszakban].

(5)	A tagállamok – adott esetben meglévő hálózatok és eszközök révén – előmozdítják a helyi szakértelem és technikai segítségnyújtás kialakítását a helyi távfűtés és távhűtés dekarbonizációjára irányuló olyan legjobb gyakorlatokkal kapcsolatos tanácsadás érdekében, mint például a célzott pénzügyi támogatáshoz való hozzáférés.

2.6.1. *A követelmény hatálya és célkitűzései*

A 30. cikk (4) és (5) bekezdése értelmében a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk az egyedi, valamint a távfűtési és távhűtési rendszerek felújítására irányuló pénzügyi támogatási rendszerek létrehozását ([27]). Az átdolgozott energiahatékonysági irányelv 26. cikke meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek alapján a távfűtési és -hűtési rendszer hatékonynak minősülnek, továbbá azt is meghatározza, hogy 2050-ig milyen ütemezés szerint szigorodnak e kritériumok.

A távfűtési és távhűtési rendszereket gyakran PPP-ken keresztül finanszírozzák, építik és működtetik. A kormányok olyan finanszírozási eszközöket hozhatnak létre, amelyek közvetlenül nyújtanak hiteleket vagy támogatásokat a megújuló távfűtési és távhűtési rendszerek számára. A kormányok hozzájárulhatnak a távfűtési és távhűtési rendszerek magánfinanszírozásának felszabadításához is kockázatmegosztó eszközök, valamint a koordinációs kihívások leküzdését és a hitelképes projektek létrehozását célzó szigorú felügyelet révén. A tagállamoknak adott esetben elő kell mozdítaniuk a helyi szakértelem és technikai segítségnyújtás kialakítását a távfűtés és távhűtés dekarbonizációjának elérése érdekében. A finanszírozás felszabadítását célzó intézkedéseket gyakran az energiahatékonysági felújítások szabályozási és műszaki kihívásainak kezelésére irányuló intézkedésektől elkülönítve tervezik. Az egyedi, valamint a távfűtés és távhűtés felújításához nyújtott finanszírozás hiánya azonban gyakran a támogató környezet hiányosságainak, nem pedig tőkehiánynak tudható be. A szabályozási akadályokon túl a felújítási projektek és programok humánerőforrás-korlátokkal is szembesülhetnek, beleértve a helyi szakértelem hiányát a következő területeken: energetikai auditok és energiahatékony technológiák; megvalósíthatósági tanulmányok; projekttervezés és -irányítás; jogi, pénzügyi és tranzakciós kérdések stb.

Az állami technikai segítségnyújtás döntő fontosságú lehet az energiahatékonyság iránti kereslet ösztönzése, a hitelképes projektek portfóliójának kidolgozása, továbbá az egyedi, valamint a távfűtési és távhűtési rendszerek felújításához szükséges helyi szakértelem kialakítása szempontjából. A különböző uniós eszközök – köztük az európai helyi energiahatékonysági támogatási program (ELENA), az Európai Városfejlesztési Eszköz és a Horizont 2020 projektfejlesztési támogatása – fontos szerepet játszottak az állami infrastruktúrákba, valamint a köz- és magánépületekbe történő energiahatékonysági beruházások mozgósításában. A 30. cikk (2) bekezdésével összhangban a tagállamoknak együtt kell működniük a Bizottsággal annak érdekében, hogy ezeket a projektfejlesztési támogatási modelleket nemzeti, regionális és helyi szinten is alkalmazni lehessen. Az egyablakos ügyintézési pontok a technikai segítségnyújtás mellett hatékony finanszírozási alternatívát is nyújtanak az energiahatékonysági fejlesztések előtt álló akadályok átfogó kezeléséhez, többek között a távfűtési és távhűtési rendszerek esetében.

2.6.2. *A követelmény teljesítéséhez szükséges szakpolitikai intézkedések kiválasztása*

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy különböző intézkedések révén teljesítik a pénzügyi támogatási rendszerek létrehozására, a helyi szakértelemre és az egyedi, valamint a távfűtési és távhűtési rendszerek felújításához nyújtott technikai segítségnyújtásra vonatkozó követelményeket:

– **Célzott finanszírozási rendszerek indítása vagy a meglévők megerősítése**: A kormányok a meglévő alapokon és programokon belül olyan finanszírozási eszközöket hozhatnak létre, amelyek közvetlenül nyújtanak hiteleket vagy támogatásokat a megújuló távfűtési és távhűtési rendszerek számára. A 2.5. szakaszban kifejtettek szerint a hitelgarancia-eszközök magánfinanszírozás mozgósítására is felhasználhatók. A finanszírozási rendszerek irányulhatnak az energiahatékonysági intézkedéseket végrehajtó rendszerüzemeltetőkre és/vagy energetikai szolgáltató vállalkozásokra.

– **Technikai segítségnyújtás és projektfejlesztési segítségnyújtási eszközök biztosítása**: Ezek az eszközök segíthetnek a hitelképes projektek és az egyedi, valamint a távfűtési és távhűtési rendszerek felújítási programjaihoz szükséges helyi szakértelem kialakításában. A tagállamoknak együtt kell működniük a Bizottsággal annak érdekében, hogy nemzeti, regionális és helyi szinten projektfejlesztési támogatási eszközöket hozzanak létre.

([27]) A 30. cikk kimondja, hogy ez a követelmény nem érinti az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) állami támogatásokra vonatkozó 107. és 108. cikkét. Az éghajlatvédelmi, a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló 2022. évi iránymutatásnak a távfűtéshez és távhűtéshez nyújtott támogatásról szóló 4.10. szakasza meghatározza a távfűtési és -hűtési rendszerek korszerűsítéséhez nyújtott állami pénzügyi támogatásra alkalmazandó állami támogatási szabályokat.

– **Egyablakos ügyintézési pontok létrehozása a fűtési és hűtési rendszerek felújítására:** Egyablakos ügyintézési pontokat lehet létrehozni az állami ügynökségeken, a közműszolgáltatókon, a lakossági bankokon, a fogyasztói szervezeteken stb. belül, hogy technikai segítséget nyújtsanak a finanszírozás mellett, és helyi készségbázist építsenek ki az egyedi, valamint a távfűtési és távhűtési rendszerek felújításához.

3. NEMZETI ENERGIAHATÉKONYSÁGI ALAPOK

3-1. táblázat

30. cikk, (11), (12), (13), (14), (15) bekezdés

#	bekezdés, 30. cikk
(11)	A tagállamok létrehozhatnak egy nemzeti energiahatékonysági alapot. Az alap célja energiahatékonysági intézkedések végrehajtása annak támogatása érdekében, hogy a tagállamok megvalósíthassák a 4. cikk (2) bekezdésében említett nemzeti energiahatékonysági hozzájárulásaikat és indikatív ütemterveiket. A nemzeti energiahatékonysági alap létrehozható egy már meglévő nemzeti tőkebefektetést elősegítő eszközön belüli célzott alapként is. A nemzeti energiahatékonysági alap az épületekre és a közlekedési ágazatokra vonatkozó EU ETS keretében, a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételekből is finanszírozható.
(12)	Amennyiben a tagállamok az e cikk (11) bekezdésében említett nemzeti energiahatékonysági alapokat hoznak létre, finanszírozási eszközöket – többek között állami garanciákat – alakítanak ki az energiahatékonyságot célzó magánbefektetések, valamint az e cikk (3) bekezdésében említett energiahatékonysági hiteltermékek és innovatív rendszerek fokozottabb igénybevétele érdekében. A nemzeti energiahatékonysági alap révén a 8. cikk (3) bekezdése és a 24. cikk értelmében elsősorban az energiaszegénység által érintett személyek, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az alacsony jövedelmű háztartásokban élők és adott esetben a szociális bérlakásokban élők körében kell támogatni az intézkedések végrehajtását. A kkv-knek nyújtandó magánfinanszírozás fokozása és ösztönzése érdekében e támogatásnak magában kell foglalnia a kkv-kra irányuló energiahatékonysági intézkedések finanszírozását.
(13)	A tagállamok lehetővé tehetik a közintézmények számára, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket a nemzeti energiahatékonysági alaphoz történő éves, a fenti kötelezettségek teljesítéséhez szükséges beruházások összegével megegyező hozzájárulás formájában teljesítsék.
(14)	A tagállamok előírhatják, hogy a kötelezett felek a 8. cikk (1) és (4) bekezdésben meghatározott kötelezettségeiket úgy teljesítsék, hogy a nemzeti energiahatékonysági alapba minden évben befizetnek egy olyan összeget, amely megegyezik az e kötelezettségek teljesítéséhez szükséges beruházások összegével.
(15)	A tagállamok a 406/2009/EK határozat szerinti éves kibocsátási jogosultságaikból befolyó bevételeiket felhasználhatják energiahatékonyság-javítást célzó innovatív finanszírozási mechanizmusok kidolgozására.

3.1. Hatály és célkitűzések

A 30. cikk (11) bekezdése értelmében a tagállamok nemzeti energiahatékonysági alapot hozhatnak létre az energiahatékonysági intézkedések végrehajtásának támogatására és a 2030-ra vonatkozó uniós energiahatékonysági célkitűzésekhez való nemzeti hozzájárulásuk teljesítésére. Alternatív megoldásként a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a meglévő nemzeti energiahatékonysági alapokat hangolják össze a 30. cikk felülvizsgált rendelkezéseivel. A (2018-ban módosított) 2012. évi energiahatékonysági irányelv követelményeihez képest az átdolgozott energiahatékonysági irányelv előírja, hogy a nemzeti energiahatékonysági alapnak támogatnia kell a 8. cikknek az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek végrehajtásáról

szóló (3) bekezdését, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók helyzetének erősítéséről és védelméről, továbbá az energiaszegénység enyhítéséről szóló 24. cikket. Emellett a nemzeti energiahatékonysági alapoknak prioritásként kell kezelniük a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és a szociális bérlakásokban élők támogatását, és finanszírozást kell nyújtaniuk a kkv-k energiahatékonysági intézkedéseihez. Adott esetben a nemzeti energiahatékonysági alapokból származó állami pénzügyi támogatást az energiahatékonyság javítását célzó állami támogatásra vonatkozó szabályokkal összhangban kell kialakítani ([28]).

3.2. **A szakpolitikai intézkedések kiválasztása**

A tagállamoknak számos lehetőségük van a nemzeti energiahatékonysági alapok létrehozására vagy kiigazítására:

– **Az intézményi irányítási rendszer kialakítása:** A nemzeti energiahatékonysági alapok létrehozhatók egy már meglévő nemzeti tőkebefektetést elősegítő eszközön belüli célzott alapként is. Az irányítási rendszereknek meg kell határozniuk, hogy az alap célja a nemzeti energiahatékonysági célkitűzéseket támogató energiahatékonysági intézkedések végrehajtása és elszámoltathatósági struktúra kialakítása.

– **Az alap tőkésítési módjának meghatározása:** A nemzeti energiahatékonysági alap tőkésíthető az állami költségvetésből, az uniós finanszírozási programokból vagy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében a kibocsátási egységek árveréséből származó bevételekből. Az uniós tagállamoknak különösen a nemzeti energiahatékonysági alapok létrehozása és tőkésítésének meghatározása során figyelembe kell venniük a 2021–2027-es kohéziós politikai programok (ERFA és Kohéziós Alap) keretében az energiahatékonyság támogatására rendelkezésre álló meglévő költségvetési forrásokkal való kiegészítő jelleget és szinergiákat. A 3.3. szakasz részletezi, hogy a nemzeti energiahatékonysági alapokat hogyan lehet tőkésíteni az átdolgozott energiahatékonysági irányelv 6. cikkének (1) bekezdése és 8. cikkének (1) és (4) bekezdése szerinti kötelezettségeik helyett a kötelezett felek hozzájárulásaiból. A rulírozó alapok befektetéseik révén is termelhetnek bevételt, és biztosíthatják a folytonosságot.

– **Az alap célkitűzéseinek, teljesítménymérőinek és jelentéstételi követelményeinek meghatározása: A kormányoknak célkitűzéseket és teljesítménymérőket kell meghatározniuk a teljes energiamegtakarításra, a támogatott projekttípusokra és technológiákra, valamint a mozgósított magánfinanszírozás összegére vonatkozóan. A célkitűzéseket és a teljesítménymérőket a kkv-k, a kiszolgáltatott helyzetben lévő felhasználók, az energiaszegénység által érintett személyek és adott esetben a szociális bérlakásokban élők támogatásával kapcsolatban is alkalmazni kell. Átlátható jelentéstételi rendszereket kell létrehozni, amelyek lehetővé teszik az alap e célkitűzésekhez viszonyított teljesítményének folyamatos nyomon követését és értékelését.**

– **Az alap által bevezethető finanszírozási eszközök meghatározása:** A nemzeti energiahatékonysági alap számos, korábban már ismertetett finanszírozási eszközt alkalmazhat, ideértve az állami hiteleket, az adóalapú finanszírozási rendszereket és a zöld fogyasztói magánhitelekre vonatkozó hitelgaranciákat, a zöld jelzáloghiteleket, a számlaalapú finanszírozási rendszereket és a zöldkötvényeket.

3.3. **A más cikkekben meghatározott kötelezettségek teljesítése a nemzeti energiahatékonysági alapokhoz való hozzájárulások révén**

Az átdolgozott energiahatékonysági irányelv következő cikkei részletezik, hogy a tagállamoknak milyen lehetőségeik vannak arra, hogy a nemzeti energiahatékonysági alaphoz való hozzájárulás révén teljesítsék kötelezettségeiket:

– A 4. cikk (2) bekezdése előírja, hogy minden tagállamnak olyan indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulást kell meghatároznia, amellyel együttesen teljesíthető az Unió azon célkitűzése, hogy 2030-ra a referencia-forgatókönyvhöz képest legalább 11,7 % -kal csökkentse az energiafogyasztást. A 4. cikk (6) bekezdése kimondja, hogy amennyiben a tagállamok nem tesznek kellő előrelépést hozzájárulásuk teljesítése terén, biztosítaniuk kell, hogy egy éven belül kiegészítő intézkedéseket hajtsanak végre. Az egyik lehetséges intézkedés a nemzeti energiahatékonysági alaphoz vagy egy másik, energiahatékonysággal foglalkozó finanszírozási eszközhöz való önkéntes hozzájárulás.

([28]) Ami az energiahatékonysági beruházásokhoz nyújtott támogatást illeti, a vonatkozó állami támogatási rendelkezések a következők: az állami támogatásokról szóló általános csoportmentességi rendelet 38., 38a. (épülettulajdonosoknak és bérlőknek nyújtott támogatás), 38b. (energetikai szolgáltató vállalkozásoknak nyújtott támogatás) és 39. (pénzügyi közvetítőkön keresztül nyújtott támogatás) cikke, valamint az éghajlatvédelmi, környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 4.1. (Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére és elnyelésére többek között a megújuló energia és az energiahatékonyság támogatásával nyújtott támogatás), 4.2. (Támogatás az épületek energetikai és környezeti teljesítményének javításához) és 4.10. (A távfűtéshez és távhűtéshez nyújtott támogatás) szakasza.

– A 6. cikk (1) bekezdése előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a közintézmények tulajdonában lévő fűtött és/vagy hűtött épületek teljes alapterületének legalább 3 %-át évente oly módon újítsák fel, hogy azok legalább közel nulla energiaigényű épületekké vagy kibocsátásmentes épületekké váljanak ([29]). E tekintetben a 30. cikk (13) bekezdése megállapítja, hogy a tagállamok lehetővé tehetik a közintézmények számára, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket a nemzeti energiahatékonysági alaphoz történő éves, a fenti kötelezettségek teljesítéséhez szükséges beruházások összegével megegyező hozzájárulás formájában teljesítsék.

– A 8. cikk (1) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy a 2024–2025-ös időszakban az éves végsőenergia-fogyasztás legalább 1,3 %-ának, a 2026–2027-es időszakban az éves végsőenergia-fogyasztás legalább 1,5 %-ának, a 2028–2030-as időszakban pedig az éves végsőenergia-fogyasztás legalább 1,9 %-ának megfelelő halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást érjenek el. A 8. cikk (4) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben nyújtsanak tájékoztatást a 8. cikk (1) bekezdése szerinti energiamegtakarítás kiszámításához alkalmazott mutatókról. E tekintetben a 30. cikk (14) bekezdése szerint a tagállamok előírhatják, hogy a kötelezett felek a 8. cikk (1) és (4) bekezdésben meghatározott kötelezettségeiket úgy teljesítsék, hogy a nemzeti energiahatékonysági alapba minden évben befizetnek egy olyan összeget, amely megegyezik az e kötelezettségek teljesítéséhez szükséges beruházások összegével. E célból és a 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti energiahatékonysági alap által a 8. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségek teljesítése érdekében finanszírozott intézkedésekből származó energiamegtakarítást az energiahatékonysági irányelv V. mellékletével összhangban számítsák ki.

– A 9. cikk (1) bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a 8. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségeiket energiahatékonysági kötelezettségi rendszer útján teljesítsék. Ebben az esetben a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer hatálya alá tartozó kötelezett felek teljes egészében vagy részben a nemzeti energiahatékonysági alaphoz való hozzájárulás révén teljesítik kötelezettségeiket.

Ha a tagállamok egy adott évben nem teljesítik kötelezettségeiket, lehetőségük van arra, hogy éves hozzájárulást tegyenek a nemzeti energiahatékonysági alaphoz. Azoknak a tagállamoknak, amelyek ezt a lehetőséget választják, egy későbbi szakaszban ugyanúgy teljesíteniük kell a 4. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (1) bekezdésében, valamint a 8. cikk (1) és (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket. A cél annak lehetővé tétele, hogy a tagállamok – a nemzeti energiahatékonysági alaphoz való pénzügyi hozzájárulás formájában biztosított ideiglenes intézkedés révén – ellensúlyozzák az éves nemzeti kötelezettségeik terén fennálló hiányosságokat, biztosítva ugyanakkor a 2030-ra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzésekhez való nemzeti hozzájárulásuk teljesítését, valamint azt, hogy a következő években orvosolják a 8. és a 6. cikk szerinti kötelezettségek tekintetében fennálló hiányosságokat a nemzeti energiahatékonysági alapban e célra elkülönített finanszírozással. .

Az éves pénzügyi hozzájárulásoknak minden esetben meg kell egyezniük a vonatkozó kötelezettségek és az indikatív ütemterv teljesítéséhez szükséges beruházásokkal. Amennyiben a tagállamok e lehetőségek valamelyikét választják, meghatározzák a nemzeti energiahatékonysági alapból a 4. cikk (6) bekezdésében, a 6. cikk (1) bekezdésében, a 8. cikk (1) és (4) bekezdésében és a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek teljesítése érdekében finanszírozandó energiahatékonysági intézkedések típusát, és kiszámítják az általuk elért energiamegtakarítás mennyiségét. Az energiamegtakarítás kiszámításához a tagállamok az energiahatékonysági irányelv V. mellékletében részletezett közös módszereket és elveket alkalmazzák.

A tagállamok ezt követően kiszámítják kötelezettségük teljesítéséhez szükséges beruházási költségeket, hogy meghatározzák a nemzeti energiahatékonysági alaphoz való szükséges hozzájárulás mértékét. Az e számításokhoz felhasznált adatoknak a nemzeti energiahatékonysági alap múltbeli teljesítményéhez (amennyiben már létezik ilyen alap), vagy a középületek felújítását vagy más közcélú energiahatékonysági rendszereket támogató pénzügyi eszközökhöz kell kapcsolódniuk. A módszertanról szóló, az V. melléklet szerinti bejelentés részeként a 30. cikk (14) bekezdésében és a 4. cikk (6) bekezdésében részletezett lehetőség használatakor a tagállamok ismertetik a beruházási költségek becsléséhez használt megközelítést, beleértve a módszertant és az adatokat is. A számítást előzetes és utólagos független értékelésnek kell alávetni. A Bizottság a tagállamokkal való rendszeres kapcsolattartás révén nyomon fogja követni az alkalmazott módszereket.

([29]) Az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv 9. cikkével összhangban.

4. JELENTÉSTÉTELI KÖVETELMÉNYEK

4-1. táblázat

30. cikk, (17) és (18) bekezdés

#	bekezdés, 30. cikk
(17)	A tagállamok 2025. március 15-ig – majd azt követően kétévente – az (EU) 2018/1999 rendelet ([30]) 17. és 21. cikkével összhangban benyújtott integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések részeként jelentik a Bizottságnak az alábbi adatokat: a) az energiahatékonyságra irányuló közberuházások volumene és az energiahatékonysági intézkedéseket támogató közfinanszírozás révén elért átlagos tőkeáttételi tényező; b) az energiahatékonysági hiteltermékek volumene, különbséget téve a különböző termékek között; c) adott esetben az energiahatékonyság és a legjobb gyakorlatok elterjedésének fokozása érdekében bevezetett nemzeti finanszírozási programok, valamint az energiahatékonyságra irányuló innovatív finanszírozási rendszerek. Az e bekezdés első albekezdésében említett jelentés elkészítésének elősegítése érdekében a Bizottság beépíti az említett albekezdésben szereplő követelményeket az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott közös mintába.
(18)	A (17) bekezdés b) pontjában említett kötelezettség teljesítése céljából és a további nemzeti intézkedések sérelme nélkül a tagállamok figyelembe veszik a pénzügyi intézményekre vonatkozó hatályos közzétételi kötelezettségeket, ideértve a következőket: a) az (EU) 2021/2178 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([31]) szerinti, a hitelintézetekre vonatkozó közzétételi szabályok; b) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([32]) 449a. cikke szerinti, a hitelintézetekre vonatkozóan az ESG-kockázatok nyilvánosságra hozatalát előíró követelmények. Az energiahatékonysági hiteltermékek volumenére vonatkozó adatok a (17) bekezdés b) pontjában említett kötelezettség teljesítése céljából történő gyűjtésének és összesítésének elősegítése érdekében a Bizottság 2024. március 15-ig iránymutatást nyújt a tagállamok részére az energiahatékonysági hiteltermékek volumenére vonatkozó adatokhoz való hozzáférésnek, illetve ezen adatok gyűjtésének és összesítésének nemzeti szinten követendő szabályaira vonatkozóan.

4.1. Hatály és célkitűzések

A 30. cikk (17) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések (NECPR) részeként kétévente tegyenek jelentést a 30. cikk végrehajtása terén elért eredményekről. A tagállamoknak mindenekelőtt adatokat kell szolgáltatniuk az energiahatékonyságra irányuló közberuházások volumenéről, az átlagos tőkeáttételi tényezőről és az energiahatékonysági hiteltermékek piaci volumenéről.

([30]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről.

([31]) A Bizottság (EU) 2021/2178 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. július 6.) az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a 2013/34/EU irányelv 19a. vagy 29a. cikkének hatálya alá tartozó vállalkozások által a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozóan közzéteendő információk tartalmának és megjelenítésének meghatározása, valamint az e közzétételi kötelezettségnek való megfelelés módszertanának meghatározása révén történő kiegészítéséről (HL L 443., 2021.12.10., 9. o.).

([32]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

A tagállamoknak a nemzeti energia- és klímaterveikben már most is be kell számolniuk azokról a szakpolitikákról és intézkedésekről, amelyek támogatják a nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott célkitűzések, célok és hozzájárulások elérését. Ez a jelentéstételi kötelezettség az energiahatékonyság és a legjobb gyakorlatok elterjedésének fokozása érdekében bevezetett nemzeti finanszírozási programokra, valamint az energiahatékonyságra irányuló innovatív finanszírozási rendszerekre terjed ki. A tagállamok ezt a rendszert fogják használni az átdolgozott energiahatékonysági irányelv 30. cikke szerinti jelentéstételi kötelezettség teljesítéséhez szükséges valamennyi releváns információ bejelentésére. Olyan intézkedések tartoznak ide, amelyek közfinanszírozást nyújtanak az energiahatékonysági célkitűzésekhez. Az energiahatékonyság magánfinanszírozásának előmozdítását célzó szakpolitikáról és intézkedésekről is jelentést kell tenni, például technikai segítségnyújtás, projektfejlesztési támogatás vagy a magánfinanszírozású innovatív finanszírozási rendszereket (pl. a számlaalapú finanszírozást) lehetővé tevő intézkedések révén.

A közberuházások összesített volumenéről és az átlagos tőkeáttételi tényezőkről való jelentéstételhez a tagállamoknak a közberuházások volumenének és az energiahatékonysági intézkedéseket támogató közfinanszírozás révén elért átlagos tőkeáttételi tényezőnek a mérése céljából fel kell használniuk és összesíteniük kell a meglévő nemzeti energia- és klímatervekben már előírt információkat.

A nemzeti energia- és klímatervekre vonatkozó jelentéstételi iránymutatások aktualizálásának részeként a Bizottság további iránymutatást fog nyújtani a fenti b) pont szerinti, az energiahatékonysági hiteltermékek volumenére vonatkozó jelentéstételi kötelezettségekről.

Az energiahatékonysági hiteltermékek teljes volumenére vonatkozó jelentéstételhez a tagállamoknak ki kell használniuk a szinergiákat, és el kell kerülniük a pénzügyi intézmények által a fenntartható finanszírozással kapcsolatos közzétételekről szóló rendelet (SFDR), az uniós taxonómia ([33]) és a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok hitelintézetekre vonatkozó, a tőkekövetelményekről szóló 575/2013/EU rendelet ([34]) szerinti közzétételére vonatkozó követelményekkel való átfedéseket. Ezt az osztályozási és pénzügyi közzétételi rendszert a tagállamok a 30. cikkben meghatározott adatszolgáltatási követelmények egyes elemeinek teljesítésére használhatják. 2024-ben az uniós szabályozott piacon jegyzett értékpapírokkal rendelkező nagy pénzügyi intézményeknek közzé kell tenniük az éghajlat-politikai célkitűzésekhez kapcsolódó, taxonómiához igazodó tevékenységeket. 2026 januárjától valamennyi uniós hitelintézetnek jelentést kell tennie kereskedési könyve taxonómiához való igazodásáról is.

A taxonómiai keret számos olyan gazdasági tevékenységet foglal magában, amelyek az átdolgozott energiahatékonysági irányelv célkitűzései szempontjából relevánsak (pl. egyedi felújítási intézkedések, amelyek energiahatékonysági berendezések telepítését, karbantartását vagy javítását, valamint meglévő épületek integrált felújítását foglalják magukban). Az energiahatékonysági hiteltermékek teljes volumenének kiszámításához a tagállamoknak összesíteniük kell a vállalatok által az átdolgozott energiahatékonyságról szóló irányelv célkitűzései szempontjából releváns gazdasági tevékenységekkel összhangban megjelölt, bejelentett hitelezést, és azt hozzá kell adniuk az állami energiahatékonysági hiteltermékek volumenéhez. A tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy a meglévő közzétételi kötelezettségek végrehajtását felügyelő belföldi szervezetek közül melyik segíti majd ezt a jelentéstételt azáltal, hogy hozzáférést biztosít a pénzügyi intézmények által közzétett adatokhoz (bankszabályozó hatóság stb.).

Végezetül, a taxonómiához való igazodás mellett a tagállamoknak a jelentéseikbe bele kell foglalniuk a taxonómiához nem igazodó, de magasabb energiahatékonyságot eredményező energiahatékonysági hiteltermékek volumenére vonatkozó becslést is.

([33]) A fenntartható finanszírozással kapcsolatos közzétételekről szóló (EU) 2019/2088 rendelet (SDFR) átfogó jelentéstételi keretet hoz létre a pénzügyi termékek és a pénzügyi szervezetek számára. Az SFDR-követelmények az uniós taxonómia szerinti követelményekhez kapcsolódnak, mivel a „fenntartható befektetések” SFDR-ben szereplő fogalommeghatározása magában foglalja a taxonómiai rendeletben meghatározott „környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységeket”. Az uniós taxonómia és az SFDR együttesen határozza meg a pénzügyi és nem pénzügyi vállalkozások által az üzleti, befektetési vagy hitelezési tevékenységeikben a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek arányára vonatkozóan közzéteendő információk tartalmát, módszertanát és bemutatását.

([34]) Az adatszolgáltatásnak és az adatbejelentésnek különösen a szinergiákat kell kihasználnia, és el kell kerülnie a hitelintézetekre vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet (CRR) 449a. cikke szerinti követelményekkel való átfedéseket, amelyeket az (EU) 2021/637 végrehajtási rendeletben meghatározott végrehajtás-technikai standardoknak a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok nyilvánosságra hozatala tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. november 30-i (EU) 2022/2453 bizottsági végrehajtási rendelet szerinti végrehajtás-technikai standardok alapján tettek közzé.